

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 7.

Vydána dne 7. února 1938.

Cena: Kč 7.20.

Obsah: (22. a 23.) 22. Úmluva týkající se nakládání s válečnými zajatci ze dne 27. července 1929. —
23. Ženevská úmluva pro zlepšení osudu raněných a nemocných v polních armádách ze dne
27. července 1929.

22.

Úmluva

týkající se nakládání s válečnými zajatci ze dne 27. července 1929.

JMĚNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMĚNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

NĚMECKA, SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH, RAKOUSKA, BELGIE,
BOLIVIE, BRASILIE, VELKÉ BRITANIE A SEVERNÍHO IRSKA, KANADY,
SOUSTÁTÍ AUSTRALSKÉHO, NOVÉHO ZEELANDU, UNIE JIHOAFRICKÉ,
SVOBODNÉHO STÁTU IRSKÉHO, INDIE, BULHARSKA, CHILE, ČÍNY,
KOLUMBIE, KUBY, DÁNSKA, DOMINIKY, EGYPTA, ŠPANĚLSKA, ESTON-
SKA, FINSKA, FRANCIE, ŘECKA, MAĎARSKA, ITALIE, JAPONSKA, LO-
TYŠSKA, LUCEMBURSKA, MEXIKA, NICARAGUY, NORSKA, NIZOZEM-
SKA, PERSIE, POLSKA, PORTUGALSKA, RUMUNSKA, JUGOSLAVIE,
SIAMU, ŠVÉDSKA, ŠVÝCARSKA, TURECKA, URUGUAYE A VENEZUELY
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S PŘÍLOHOU:

Convention

relative au traitement des prisonniers de
guerre du 27 juillet 1929.

LE PRÉSIDENT DU REICH ALLE-
MAND, LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-
UNIS D'AMÉRIQUE, LE PRÉSIDENT FÉ-
DÉRAL DE LA RÉPUBLIQUE D'AU-
TRICHE, SA MAJESTÉ LE ROI DES
BELGES, LE PRÉSIDENT DE LA RÉ-
PUBLIQUE DE BOLIVIE, LE PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE DES ÉTATS-UNIS

(Překlad.)

Úmluva

týkající se nakládání s válečnými zajatci ze
dne 27. července 1929.

PRESIDENT ŘÍŠE NĚMECKÉ, PRESI-
DENT SPOJENÝCH STÁTŮ AMERIC-
KÝCH, SPOLKOVÝ PRESIDENT REPUB-
LIKY RAKOUSKÉ, JEHO VELIČENSTVO
KRÁL BELGŮ, PRESIDENT REPUBLIKY
BOLIVIJSKÉ, PRESIDENT SPOJENÝCH
STÁTŮ BRAZILSKÝCH, JEHO VELIČEN-
STVO KRÁL VELKÉ BRITANIE, IRSKA

DU BRÉSIL, SA MAJESTÉ LE ROI DE GRANDE-BRETAGNE, D'IRLANDE ET DES TERRITOIRES BRITANNIQUES AU DELÀ DES MERS, EMPEREUR DES INDES, SA MAJESTÉ LE ROI DES BULGARES, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DU CHILI, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CHINE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CUBA, SA MAJESTÉ LE ROI DE DANEMARK ET D'ISLANDE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE, SA MAJESTÉ LE ROI D'ÉGYPTE, SA MAJESTÉ LE ROI D'ESPAGNE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE, SON ALTESSE SÉRÉNISSE LE GOUVERNEUR DE LA HONGRIE, SA MAJESTÉ LE ROI D'ITALIE, SA MAJESTÉ L'EMPEREUR DU JAPON, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE, SON ALTESSE ROYALE LA GRANDE-DUCHESSE DE LUXEMBOURG, LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE NICARAGUA, SA MAJESTÉ LE ROI DE NORVÈGE, SA MAJESTÉ LA REINE DES PAYS-BAS, SA MAJESTÉ IMPÉRIALE LE SHAH DE PERSE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE PORTUGAISE, SA MAJESTÉ LE ROI DE ROUMANIE, SA MAJESTÉ LE ROI DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES, SA MAJESTÉ LE ROI DE SIAM, SA MAJESTÉ LE ROI DE SUÈDE, LE CONSEIL FÉDÉRAL SUISSE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE ORIENTALE DE L'URUGUAY, LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DES ÉTATS-UNIS DE VÉNÉZUELA,

reconnaissant que, dans le cas extrême d'une guerre, il sera du devoir de toute Puis-

A BRITSKÝCH ÚZEMÍ ZÁMOŘSKÝCH, CÍSAŘ INDICKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL BULHARSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY CHILSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY ČÍNSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY KOLUMBIJSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY KUBY, JEHO VELIČENSTVO KRÁL DÁNSKÝ A ISLANDSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY DOMINIKÁNSKÉ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL EGYPTSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠPANĚLSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY ESTONSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY FINSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY ŘECKÉ, JEHO NEJJASNĚJŠÍ VÝSOST ŘÍŠSKÝ SPRÁVCE MAĎARSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ITALSKÝ, JEHO VELIČENSTVO CÍSAŘ JAPONSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY LOTYŠSKÉ, JEJÍ KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODKYNE LUCSEMBURSKÁ, PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ MEXICKÝCH, PRESIDENT REPUBLIKY NICARAGUA, JEHO VELIČENSTVO KRÁL NORSKÝ, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKÁ, JEHO CÍSAŘSKÉ VELIČENSTVO ŠACH PERSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY POLSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY PORTUGALSKE, JEHO VELIČENSTVO KRÁL RUMUNSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL SIAMSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠVÉDSKÝ, SPOLKOVÁ RADA ŠVÝCARSKÁ, PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY TURECKÉ, PRESIDENT VÝCHODNÍ REPUBLIKY URUGUAYSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY SPOJENÝCH STÁTŮ VENEZUELSKÝCH,

uznávající, že v nejzazším případě, jakým je válka, bude povinností každé mocnosti

sance d'en atténuer, dans la mesure du possible, les rigueurs inévitables et d'adoucir le sort des prisonniers de guerre;

désireux de développer les principes qui ont inspiré les conventions internationales de La Haye, en particulier la Convention concernant les lois et coutumes de la guerre et le Règlement qui y est annexé

ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

S. Exc. M. Edmund Rhomberg,
D^r en Droit, Ministre en disponibilité;

**Le Président des États-Unis
d'Amérique:**

L'Honorable Eliot Wadsworth,
ancien Secrétaire adjoint de la Trésorerie,

S. Exc. l'Honorable Hugh R. Wilson,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
des États-Unis d'Amérique à Berne;

**Le Président fédéral de la République
d'Autriche:**

M. Marc Leitmaier,
D^r en Droit, Conseiller ministériel à la Chancellerie
fédérale, Département des Affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Paul Demolder,
Général Major Médecin, Commandant du Service
de Santé de la 1re Circonscription militaire,

M. Joseph de Ruelle,
Jurisconsulte du Ministère des Affaires étrangères;

**Le Président de la République
de Bolivie:**

S. Exc. M. Alberto Cortadellas,
Ministre-Résident de Bolivie à Berne;

**Le Président de la République
des États-Unis du Brésil:**

S. Exc. M. Raoul de Rio-Branco,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
du Brésil à Berne;

**Sa Majesté le Roi de Grande-
Bretagne, d'Irlande et des Terri-
toires britanniques au delà
des mers, Empereur des Indes:**

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord,

zmirňovati v míře možnosti její nevyhnutelné tvrdosti a ulehčovati osud válečných zajatců;

přejíce si rozvíjeti zásady, kterými jsou prodechnuty mezinárodní haagské úmluvy, zvláště úmluva o zákonech a obyčejích válečných a Řád k ní připojený;

rozhodli se uzavřítí za tím účelem úmluvu a jmenovali svými plnomocníky:

President říše Německé:

J. E. p. Edmunda Rhomberga,
doktora práv, ministra v disponibilitě;

**President Spojených států
amerických:**

ctihodného Eliota Wadswortha,
bývalého zástupce tajemníka pokladnice,

J. E. ctihodného Hugh R. Wilsona,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Spojených států amerických v Bernu;

**Spolkový president republiky
Rakouské:**

p. Marka Leitmaiera,
doktora práv, ministerského radu spolkového
kancléřství, odbor zahraničních věcí;

Jeho Veličenstvo král Belgů:

p. Pavla Demoldera,
zdravotního generála majora, velitele zdravotní služby
I. vojenského obvodu,

p. Josefa de Ruellea,
právního poradce ministerstva zahraničních věcí;

**President republiky Boli-
vijské:**

J. E. p. Vojtěcha Cortadellase,
bolivijského ministra-residenta v Bernu;

**President Spojených států
brazílských:**

J. E. p. Raoula de Rio-Branca,
brazílského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Bernu;

**Jeho Veličenstvo král Velké
Britanie, Irska a Britských
území zámořských, císař
indický:**

Za Velkou Britanii a Severní Irsko, jakož

ainsi que toute partie de l'Empire britannique non membre séparé de la Société des Nations:

Le Très Honorable Sir **Horace Rumbold**,
G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur de Sa Majesté
Britannique à Berlin;

Pour le Dominion du Canada:

M. Walter Alexandre Riddell,
Conseiller permanent du Gouvernement canadien
auprès de la Société des Nations;

Pour le Commonwealth
d'Australie:

S. Exc. M. Claud Russell,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour le Dominion de la Nouvelle-
Zélande:

S. Exc. M. Claud Russell,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour l'Union de l'Afrique du Sud:

M. Eric Hendrik Louw,
Haut-Commissaire de l'Union de l'Afrique du Sud
à Londres;

Pour l'État Libre d'Irlande:

M. Sean Lester,
Représentant de l'État Libre d'Irlande auprès de la
Société des Nations;

Pour l'Inde:

S. Exc. M. Claud Russell,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Sa Majesté Britannique à Berne;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. Dimitri Mikoff,
Chargé d'Affaires de Bulgarie à Berne, Représentant
permanent du Gouvernement bulgare auprès de la
Société des Nations,

M. Stéphane N. Laftchieff,
Membre du Conseil d'Administration de la Croix-
Rouge bulgare;

Le Président de la République
du Chili:

M. Guillermo Novoa-Sepulveda,
Colonel, Attaché militaire près la Légation du Chili
à Berlin,

M. Dario Pulgar-Arriagada,
Capitaine du Service de Santé;

i všechny části Britské říše, jež nejsou samostatnými členy Společnosti národů:

Velmi ctihodného Sira **Horace Rumbolda**,
G. C. M. G., M. V. O., velvyslance Jeho britského
Veličenstva v Berlíně;

Za Dominium Kanadské:

p. Waltra Alexandra Ridella,
stálého radu kanadské vlády u Společnosti národů;

Za Soustátí Australské:

J. E. p. Klauda Russella,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Jeho britského Veličenstva v Bernu;

Za Dominium Nového Zélandu:

J. E. p. Klauda Russella,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Jeho britského Veličenstva v Bernu;

Za Jihoafrickou Unii:

p. Erika Hendrika Louwa,
Vysokého komisaře Jihoafrické Unie v Londýně;

Za Svobodný stát Irský:

p. Seana Lestera,
zástupce Svobodného státu irského u Společnosti
národů;

Za Indii:

J. E. p. Klauda Russella,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Jeho britského Veličenstva v Bernu;

Jeho Veličenstvo král Bul-
harský:

p. Dimitri Mikoffa,
bulharského Chargé d'Affaires v Bernu, stálého
zástupce bulharské vlády u Společnosti národů,

p. Stefana N. Laftchieffa,
člena správní rady bulharského Červeného kříže;

President republiky Chilské:

p. Viléma Novoa-Sepulvedu,
plukovníka, vojenského attaché u chilského vyslanectví
v Berlíně,

p. Daria Pulgar-Arriagadu,
kapitána zdravotní služby;

**Le Président de la République
de Chine:**

M. Chi Yung Hsiao,
Chargé d'Affaires p. i. de Chine à Berne;

**Le Président de la République
de Colombie:**

S. Exc. M. Francisco José de Urrutia,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Colombie à Berne;

**Le Président de la République
de Cuba:**

S. Exc.

M. Carlos de Armenteros y de Cardenas,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Cuba à Berne,

M. Carlos Blanco y Sanchez,
Secrétaire de Légation, adjoint à la Délégation
de Cuba auprès de la Société des Nations;

**Sa Majesté le Roi de Danemark
et d'Islande:**

Pour le Danemark:

S. Exc. M. Harald de Scavenius,
Chambellan, Envoyé extraordinaire et Ministre pléni-
potentiaire de Danemark en Suisse et aux Pays-Bas,
ancien Ministre des Affaires étrangères,

M. Gustave M. Rasmussen,
Chargé d'Affaires p. i. de Danemark à Berne;

**Le Président de la République
Dominicaine:**

M. Charles Ackermann,
Consul de la République Dominicaine à Genève;

Sa Majesté le Roi d'Égypte:

M. Mohammed Abdel Moneim Riad,
Avocat au Contentieux de l'Etat, Professeur de Droit
international à l'Ecole militaire du Caire,

M. Henri Wassif Simaika,
Attaché de la Légation Royale d'Égypte à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. le Marquis de la Torrehermosa,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
d'Espagne à Berne;

**Le Président de la République
d'Estonie:**

M. Hans Leesment,
Dr en Médecine, Président de la Croix-Rouge
estonienne;

**President republiky
Čínské:**

p. Chi Yung Hsiao,
čínského Chargé d'Affaires p. i. v Bernu;

**President republiky Kolum-
bijské:**

J. E. p. Františka Josefa de Urrutia,
kolumbijského mimořádného vyslance a zplnomocně-
ného ministra v Bernu,

President republiky Kuby:

J. E. p. Karla de Armenteros y de Cardenas,
kubánského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Bernu,

p. Karla Blanco y Sanchez,
legačního tajemníka přiděleného kubánské delegaci
u Společnosti národů;

**Jeho Veličenstvo král Dánský
a Islandský:**

Za Dánsko:

J. E. p. Haralda de Scavenius,
komořího, dánského mimořádného vyslance a zplno-
mocněného ministra ve Švýcarsku a v Nizozemí,
bývalého ministra zahraničních věcí,

p. Gustava M. Rasmussena,
dánského Chargé d'Affaires p. i. v Bernu;

**President republiky Domini-
kánské:**

p. Karla Ackermann,
konsula republiky dominikánské v Ženevě;

**Jeho Veličenstvo král
Egyptský:**

p. Mohameda Abdel Moneim Riada,
advokáta pro státní spory, profesora mezinárodního
práva na vojenské škole v Kahýře,

p. Jindřicha Wassifa Simaiku,
attaché egyptského královského vyslanectví v Římě;

**Jeho Veličenstvo král Špa-
nělský:**

J. E. p. markýze de la Torrehermosa,
španělského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Bernu;

President republiky Estonské:

p. Jana Leesmenta,
doktora medicíny, presidenta estonského Červeného
kříže;

Le Président de la République
de Finlande:

M. A. E. Martola,

Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation
de Finlande à Paris ;

Le Président de la République
Française:

S. Exc. M. Henri Chassain de Marcilly,

Ambassadeur de France à Berne,

M. Jean Du Sault,

Conseiller de l'Ambassade de France à Berne ;

Le Président de la République
Hellénique:

M. Raphael Raphael,

Chargé d'Affaires p. i. de Grèce à Berne,

M. Sophocle Venizelos,

Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation
de Grèce à Paris ;

Son Altesse Sérénissime le
Gouverneur de la Hongrie:

S. Exc. M. Paul de Hevesy,

Ministre-Résident, Délégué permanent du Gouverne-
ment Royal auprès de la Société des Nations ;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Giovanni Ciraolo,

Sénateur du Royaume ;

Sa Majesté l'Empereur
du Japon:

S. Exc. M. Isaburo Yoshida,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
du Japon à Berne,

M. Sadamu Shimomura,

Lieutenant-Colonel,

M. Seizo Miura,

Capitaine de Frégate, Attaché naval près l'Ambassade
du Japon à Paris ;

Le Président de la République
de Lettonie:

S. Exc. M. Charles Duzmans,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Lettonie près S. M. le Roi des Serbes, Croates et
Slovènes, Délégué permanent auprès de la Société
des Nations,

S. Exc. M. Oskar Voit,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Lettonie en Suisse, en Allemagne, en Hongrie
et aux Pays-Bas ;

President republiky
Finské:

p. A. E. Martolu,

podplukovníka, vojenského attaché finského
vyslanectví v Paříži;

President republiky Fran-
couzské:

J. E. p. Jindřicha Chassaina de Marcilly,

francouzského velvyslance v Bernu,

p. Jana Du Saulta,

radu francouzského velvyslance v Bernu;

President republiky Řecké:

p. Rafaela Raphaela,

řeckého Chargé d'Affaires p. i. v Bernu,

p. Sofokla Venizelose,

podplukovníka, vojenského attaché u řeckého
vyslanectví v Paříži;

Jeho Nejjasnější Výsost
říšský správce Maďarský:

J. E. p. Pavla de Hevesy,

ministra-residenta, stálého delegáta královské vlády
u Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král
Italský:

p. Giovanniho Ciraola,

královského senátora;

Jeho Veličenstvo císař
Japonský:

J. E. p. Isaburu Yoshidu,

japonského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Bernu,

p. Sadamu Shimomuru,

podplukovníka,

p. Seizo Miuru,

fregatního kapitána, námořního attaché u japonského
velvyslance v Paříži;

President republiky Lotyšské:

J. E. p. Karla Duzmanse,

lotyšského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra u Jeho Veličenstva krále Srbů, Chorvatů
a Slovenců, stálého delegáta u Společnosti národů,

J. E. p. Oskara Voita,

lotyšského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra ve Švýcarsku, Německu, Maďarsku
a v Nizozemí;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

M. Charles Vermaire,
Consul du Grand-Duché à Genève;

Le Président des États-Unis
du Mexique:

S. Exc. M. Francisco Castillo Nájera,
Général Médecin, Envoyé extraordinaire et Ministre
plénipotentiaire du Mexique à Bruxelles;

Le Président de la République
de Nicaragua:

M. Antoine Sottile,
D^r en Droit, Délégué permanent de Nicaragua auprès
de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

S. Exc. M. Johannes Irgens,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Norvège à Berne, Rome et Athènes,

M. Jens Christian Meinich,
Commandant d'Infanterie, Secrétaire général
de la Croix-Rouge norvégienne;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

S. Exc. M. Willem Isaac Doude
van Troostwijk,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
des Pays-Bas à Berne,

M. Johan Carl Diehl,
Major-Général, Médecin Inspecteur général du Service
de Santé de l'Armée, Vice-Président de la Croix-Rouge
néerlandaise,

M. Jacob Harberts,
Commandant à l'Etat-Major général, Professeur
à l'Ecole supérieure de Guerre;

Sa Majesté Impériale
le Shah de Perse:

S. Exc. M. Anouchirevan Khan Sepahbodi,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Perse à Berne;

Le Président de la République
de Pologne:

M. Joseph Gabriel Pracki,
Colonel Médecin,

M. W. Jerzy Babecki,
Lieutenant-Colonel;

Její královská Výsost velkovévodkyně Lucemburská:

p. Karla Vermaira,
konsula velkovévodství v Ženevě;

President Spojených států
mexických:

J. E. p. Františka Castillo Nájeru,
generála lékaře, mexického mimořádného vyslance
a zplnomocněného ministra v Bruselu;

President republiky
Nicaragua:

p. Antonína Sottile,
doktora práv, stálého delegáta Nicaraguy
u Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král Norský:

J. E. p. Jana Irgense,
norského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Bernu, Římě a v Athénách,

p. Jense Kristiána Meinicha,
velitele pěchoty, generálního tajemníka norského
Červeného kříže;

Její Veličenstvo královna
Nizozemská:

J. E. p. Viléma Isáka Doude
van Troostwijk,
nizozemského mimořádného vyslance a zplnomocně-
ného ministra v Bernu,

p. Jana Karla Diehle,
majora-generála, generálního inspektora vojenské
zdravotní služby, vicepresidenta nizozemského
Červeného kříže,

p. Jakuba Harbertse,
velitele generálního štábu, profesora na vysoké
válečné škole;

Jeho císařské Veličenstvo
šach Perský:

J. E. p. Anouchirevana Khana Sepahbodiho,
perského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Bernu;

President republiky Polské:

p. Josefa Gabriela Prackiho,
zdravotního plukovníka,

p. W. Jerzy Babeckiho,
podplukovníka;

Le Président de la République
Portugaise:

S. Exc. M. Vasco de Quevedo,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Portugal à Berne,

M. Francisco de Calheiros e Menezes,
Premier Secrétaire de Légation;

Sa Majesté le Roi de Rou-
manie:

S. Exc. M. Michel B. Boeresco,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes à Berne,

M. Eugène Vertejano,
Colonel, Officier d'Etat-Major;

Sa Majesté le Roi des Serbes,
Croates et Slovènes:

S. Exc. M. Ilija Choumenkovitch,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes à Berne,
Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Siam:

S. A. S. le Prince Varnvaidya,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Siam à Londres;

Sa Majesté le Roi de Suède:

S. Exc. M. Karl Ivan Westman,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Suède à Berne;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. Paul Dinichert,
Ministre plénipotentiaire, Chef de la Division des
Affaires étrangères du Département
politique fédéral,

M. Carl Hauser,
Colonel des Troupes sanitaires, Médecin en Chef
de l'Armée,

M. Anton Züblin,
Colonel d'Infanterie en disponibilité, Avocat,

M. Roger de la Harpe,
Lieutenant-Colonel des Troupes sanitaires, Médecin,

President republiky Portu-
galské:

J. E. p. Vasca de Quevedo,
portugalského mimořádného vyslance a zplnomocně-
ného ministra v Bernu,

p. Františka de Calheiros e Menezes,
prvního legačního tajemníka;

Jeho Veličenstvo král
Rumunský:

J. E. p. Michala B. Boeresco,
rumunského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Bernu,

p. Evžena Vertejano,
plukovníka, důstojníka generálního štábu;

Jeho Veličenstvo král Srbů,
Chorvatů a Slovinců:

J. E. p. Iliju Choumenkovitche,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
království Srbů, Chorvatů a Slovinců v Bernu,
stálého delegáta u Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král
Siamský:

J. N. V. prince Varnvaidyu,
siamského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Londýně;

Jeho Veličenstvo král
Švédský:

J. E. p. Karla Ivana Westmana,
švédského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Bernu;

Spolková rada Švýcarská:

p. Pavla Dinicherta,
zplnomocněného ministra, přednostu oddělení zahra-
ničních věcí spolkového politického odboru,

p. Karla Hausera,
plukovníka zdravotních sborů, hlavního vojenského
lékaře,

p. Antonína Züblina,
plukovníka pěchoty v disponibilitě, advokáta,

p. Roberta de la Harpe,
podplukovníka zdravotních sborů, lékaře,

M. Dietrich Schindler,

Major de la Justice militaire, Professeur de Droit international à l'Université de Zurich ;

Le Président de la République Tchécoslovaque :

S. Exc. M. Zdeněk Fierlinger,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à Berne ;

Le Président de la République Turque :

S. Exc. Hassan Bey,

Vice-Président de la Grande Assemblée nationale de Turquie, Vice-Président du Croissant-Rouge turc,

S. Exc. Nusret Bey,

Président du Conseil d'Etat de la République,

Le Professeur Akil Moukhtar Bey,

D^r en Médecine,

Le Dr Abdulkadir Bey,

Lieutenant-Colonel, Médecin militaire, Professeur à l'Ecole d'Application et à l'Hôpital de Gulhane ;

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay :

S. Exc. M. Alfredo de Castro,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Uruguay à Berne ;

Le Président de la République des États-Unis de Vénézuéla :

S. Exc. M. Caracciolo Parra-Pérez,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Vénézuéla à Rome,

M. Ivan Manuel Hurtado-Machado,

Chargé d'Affaires p. i. de Vénézuéla à Berne ;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit :

TITRE I.

Dispositions générales.

Article premier.

La présente Convention s'appliquera, sans préjudice des stipulations du Titre VII :

1. à toutes les personnes visées par les articles 1er, 2 et 3 du Règlement annexé à la Convention de La Haye concernant les lois et

p. Ditricha Schindlera,

majora vojenského soudnictví, profesora mezinárodního práva na universitě v Curychu ;

President republiky Československé :

J. E. p. Zděnka Fierlingra,

československého mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu ;

President republiky Turecké :

J. E. Hassana Beye,

vicepresidenta tureckého národního hlavního shromáždění, vicepresidenta tureckého Červeného půlměsíce,

J. E. Nusrete Beye,

presidenta státní rady republiky,

profesora Akila Moukhtara Beye,

doktora medicíny,

doktora Abdulkadira Beye,

podplukovníka, vojenského lékaře, profesora na aplikační škole a v nemocnici v Gulhane ;

President východní republiky Uruguayské :

J. E. p. Alfreda de Castro,

uruguayského mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu ;

President republiky Spojených států venezuelských :

J. E. p. Caracciola Parra-Pérez,

venezuelského mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Římě,

p. Ivana Manuela Hurtado-Machadu,

venezuelského Chargé d'Affaires p. i. v Bernu ;

kterí vyměnivše si své plné moci, jež shledány v dobré a náležité formě, shodli se na následujícím :

HLAVA I.

Ustanovení všeobecná.

Článek 1.

Tato úmluva se bude vztahovati, bez újem ustanovení hlavy VII :

1. na všechny osoby, jichž se týkají články 1, 2 a 3 Řádu připojeného k úmluvě haagské o zákonech a obyčejích pozemní války,

coutumes de la guerre sur terre, du 18 octobre 1907, et capturées par l'ennemi;¹⁾

2. à toutes les personnes appartenant aux forces armées des parties belligérantes, capturées par l'ennemi au cours d'opérations de guerre maritimes ou aériennes, sous réserve des dérogations que les conditions de cette capture rendraient inévitables. Toutefois, ces dérogations ne devront pas porter atteinte aux principes fondamentaux de la présente Convention; elles prendront fin dès le moment où les personnes capturées auront rejoint un camp de prisonniers de guerre.

Article 2.

Les prisonniers de guerre sont au pouvoir de la Puissance ennemie, mais non des individus ou des corps de troupe qui les ont capturés.

Ils doivent être traités, en tout temps, avec humanité et être protégés notamment contre les actes de violence, les insultes et la curiosité publique.

Les mesures de représailles à leur égard sont interdites.

Article 3.

Les prisonniers de guerre ont droit au respect de leur personnalité et de leur honneur. Les femmes seront traitées avec tous les égards dus à leur sexe.

Les prisonniers conservent leur pleine capacité civile.

¹⁾ Règlement annexé: Art. Ier. — Les lois, les droits et les devoirs de la guerre ne s'appliquent pas seulement à l'armée, mais encore aux milices et aux corps de volontaires réunissant les conditions suivantes:

1° d'avoir à leur tête une personne responsable pour ses subordonnés;

2° d'avoir un signe distinctif fixe et reconnaissable à distance;

3° de porter les armes ouvertement et

4° de se conformer dans leurs opérations aux lois et aux coutumes de la guerre.

Dans les pays où les milices ou des corps de volontaires constituent l'armée ou en font partie, ils sont compris sous la dénomination d'armée.

Art. 2. — La population d'un territoire non occupé qui, à l'approche de l'ennemi, prend spontanément les armes pour combattre les troupes d'invasion, sans avoir eu le temps de s'organiser conformément à l'article premier, sera considérée comme belligérante si elle porte les armes ouvertement et si elle respecte les lois et coutumes de la guerre.

Art. 3. — Les forces armées des Parties belligérantes peuvent se composer de combattants et de non-combattants. En cas de capture par l'ennemi les uns et les autres ont droit au traitement des prisonniers de guerre.

ze dne 18. října 1907 a které byly zajaty nepřitelem;¹⁾

2. na všechny osoby, náležející ozbrojeným silám válčících stran, zajaté nepřitelem během válečných operací námořních nebo leteckých, s výhradou výjimek, které by okolnosti, za nichž došlo k zajetí, činily nevyhnutelnými. Přes to však tyto výjimky nesmějí porušit základní zásady této úmluvy; musí skončit v okamžiku, kdy zajaté osoby dorazily do zajateckého tábora.

Článek 2.

Váleční zajatci jsou v moci nepřátelské mocnosti, nikoli však jednotlivců nebo vojenských oddílů, kteří je zajali.

Má s nimi být vždy nakládáno lidsky a mají být chráněni zejména před násilím, urážkami a zvědavostí obecnosti.

Odplatná opatření proti nim jsou zapověděna.

Článek 3.

Váleční zajatci mají právo, aby bylo šetřeno jejich osobnosti a jejich cti. S ženami bude nakládáno se všemi ohledy, jež vyžaduje jejich pohlaví.

Zajatci si uchovávají svou plnou občanskou způsobilost.

¹⁾ Připojený řád: Čl. 1. — Zákony, práva a povinnosti války platí netoliko pro armádu, nýbrž také pro milice a dobrovolnické sbory, vyhovují-li těmto podmínkám:

1. stojí-li někdo v jejich čele, kdo jest odpověden za své podřízené;

2. mají-li pevný rozeznávací odznak, rozeznatelný na dálku;

3. nosí-li zbraň zjevně a

4. šetří-li při svých operacích zákonů a obyčejů válečných.

Milice a dobrovolnické sbory ve státech, v kterých tvoří armádu neb jsou její součástí, jsou zahrnuti v názvu „armáda“.

Čl. 2. — Obyvatelstvo neobsazeného území, které, blížili-li se nepřítel, uchopí se z vlastního popudu zbraní, aby potíralo vnikající vojska, nemajíc času organisovati se podle čl. 1, pokládá se za válčící, jestliže nosí zbraň zjevně a šetří-li zákonů a obyčejů válečných.

Čl. 3. — Ozbrojené síly válčících stran mohou se skládati z kombatanů a nekombatanů. Budou-li zajati nepřitelem, mají ti i oni nárok, aby s nimi bylo nakládáno jako s válečnými zajatci.

Article 4.

La Puissance détentrice des prisonniers de guerre est tenue de pourvoir à leur entretien.

Des différences de traitement entre les prisonniers ne sont licites que si elles se basent sur le grade militaire, l'état de santé physique ou psychique, les aptitudes professionnelles ou le sexe de ceux qui en bénéficient.

TITRE II.

De la capture.

Article 5.

Chaque prisonnier de guerre est tenu de déclarer, s'il est interrogé à ce sujet, ses véritables noms et grade, ou bien son numéro matricule.

Dans le cas où il enfreindrait cette règle, il s'exposerait à une restriction des avantages accordés aux prisonniers de sa catégorie.

Aucune contrainte ne pourra être exercée sur les prisonniers pour obtenir des renseignements relatifs à la situation de leur armée ou de leur pays. Les prisonniers qui refuseront de répondre ne pourront être ni menacés, ni insultés, ni exposés à des désagréments ou désavantages de quelque nature que ce soit.

Si, en raison de son état physique ou mental, un prisonnier est dans l'incapacité d'indiquer son identité, il sera confié au service de santé.

Article 6.

Tous les effets et objets d'usage personnel — sauf les armes, les chevaux, l'équipement militaire et les papiers militaires — resteront en la possession des prisonniers de guerre, ainsi que les casques métalliques et les masques contre les gaz.

Les sommes dont sont porteurs les prisonniers ne pourront leur être enlevées que sur l'ordre d'un officier et après que leur montant aura été constaté. Un reçu en sera délivré. Les sommes ainsi enlevées devront être portées au compte de chaque prisonnier.

Les pièces d'identité, les insignes de grade, les décorations et les objets de valeur ne pourront être enlevés aux prisonniers.

TITRE III.

De la captivité.

SECTION I.

De l'évacuation des prisonniers de guerre.

Article 7.

Dans le plus bref délai possible après leur

Článek 4.

Mocnost, jež drží válečné zajatce, jest povinna postarati se o jejich zaopatření.

Rozdíly v zacházení se zajatci nejsou dovoleny, leč jsou-li odůvodněny vojenskou hodnotí, zdravotním stavem tělesným nebo duševním, odbornými schopnostmi nebo pohlavím těch, kteří jich požívají.

HLAVA II.

O zjetí do zajetí.

Článek 5.

Každý válečný zajatec je povinen, je-li na to dotazován, říci své skutečné jméno a hodnost anebo své matriční číslo.

Kdyby jednal proti tomuto pravidlu, mohou mu býti zmenšeny výhody, poskytované zajatcům jeho kategorie.

Žádný nátlak nebude moci býti vykonán na zajatce, aby se od nich získaly zprávy týkající se stavu jejich armády neb jejich státu. Zajatci, kteří odmítnou odpovídati, nesmějí býti ani ohrožováni, ani uráženi, ani vydáni nepřijemnostem nebo nevhodám jakéhokoli druhu.

Jestliže pro svůj tělesný nebo duševní stav je zajatec neschopen udati svou totožnost, bude svěřen zdravotnické službě.

Článek 6.

Veškeré šatstvo, prádlo a předměty pro osobní potřebu — vyjma zbraně, koně, vojenskou výzbroj a vojenské listiny zůstanou v držení válečných zajatců, stejně i kovové přilby a masky proti plynům.

Peněžní částky, které budou míti zajatci u sebe, mohou jim býti odňaty toliko na rozkaz důstojníka a teprve tehdy, když částka byla spočítána. Stvrzenka na ně bude vydána. Částky takto odňaté budou zapsány na účet každého zajatce.

Průkazy totožnosti, odznaky, hodnost, významování a cenné předměty nesmějí býti zajatcům odňaty.

HLAVA III.

O zajetí.

ODDÍL I.

O odsunu válečných zajatců.

Článek 7.

V čase co možná nejkratším po svém za-

capture, les prisonniers de guerre seront évacués sur des dépôts situés dans une région assez éloignée de la zone de combat pour qu'ils se trouvent hors de danger.

Ne pourront être maintenus, temporairement, dans une zone dangereuse que les prisonniers qui, en raison de leurs blessures ou de leurs maladies, courraient de plus grands risques à être évacués qu'à rester sur place.

Les prisonniers ne seront pas inutilement exposés au danger, en attendant leur évacuation d'une zone de combat.

L'évacuation à pied des prisonniers ne pourra se faire normalement que par étapes de 20 kilomètres par jour, à moins que la nécessité d'atteindre les dépôts d'eau et de nourriture n'exige de plus longues étapes.

Article 8.

Les belligérants sont tenus de se notifier réciproquement toute capture de prisonniers dans le plus bref délai possible, par l'intermédiaire des bureaux de renseignements, tels qu'ils sont organisés à l'article 77. Ils sont également tenus de s'indiquer mutuellement les adresses officielles auxquels les correspondances des familles peuvent être adressées aux prisonniers de guerre.

Aussitôt que faire se pourra, tout prisonnier devra être mis en mesure de correspondre lui-même avec sa famille, dans les conditions prévues aux articles 36 et suivants.

En ce qui concerne les prisonniers capturés sur mer, les dispositions du présent article seront observées aussitôt que possible après l'arrivée au port.

SECTION II.

Des camps de prisonniers de guerre.

Article 9.

Les prisonniers de guerre pourront être internés dans une ville, forteresse ou localité quelconque, avec l'obligation de ne pas s'en éloigner au delà de certaines limites déterminées. Ils pourront également être internés dans des camps clôturés; ils ne pourront être enfermés ou consignés que par mesure indispensable de sûreté ou d'hygiène, et seulement pendant la durée des circonstances qui nécessitent cette mesure.

Les prisonniers capturés dans des régions malsaines ou dont le climat est pernicieux pour les personnes venant des régions tempé-

jetí budou váleční zajatci odsunuti do míst položených v krajině dostatečně vzdálené od bojiště, aby byli mimo nebezpečí.

V nebezpečném pásmu budou moci býti dočasně zdrženi jen zajatci, kteří vzhledem k svému poranění nebo nemocem by byli odsunutím vydání většímu nebezpečí, než kdyby zůstali na místě.

Po dobu než budou odsunuti z bojiště, nebudou zajatci zbytečně vydáváni nebezpečí.

Odsun zajatců pěšky smí se díti normálně toliko v etapách dvaceti kilometrů za den, leč by nutnost dosíci místa, kde je připravena voda nebo potraviny, vyžadovala delších etap.

Článek 8.

Válčíci jsou povinni navzájem si oznamovati co možná v nejkratší době každé zajetí zajatců a to prostřednictvím informačních kanceláří, organisovaných podle čl. 77. Rovněž jsou povinni navzájem si oznámiti úřední adresy, na které rodinná korespondence může válečným zajatcům býti zasílána.

Jakmile to jen bude možné, má každému zajatci býti umožněno, aby si mohl dopisovati se svou rodinou a to za podmínek určených v čl. 36 a následujících.

Pokud jde o zajatce zajaté na moři, bude šetřeno ustanovení tohoto článku, jakmile to jen bude možno po příjezdu do přístavu.

ODDÍL II.

O táborech válečných zajatců.

Článek 9.

Váleční zajatci mohou býti internováni v městě, pevnosti neb jakémkoli místě, s povinností nevzdalovati se za určitý stanovený obvod. Rovněž mohou býti internováni v ohrazených táborech; nemohou však býti uzavřeni nebo omezeni na určité místo, leč z nezbytného důvodu bezpečnostního nebo zdravotního, a to jen po dobu trvání okolností, které činí toto opatření nezbytným.

Zajatci zajatí v nezdravých krajinách nebo v krajinách, jejichž podnebí je škodlivé osobám přicházejícím z mírného pásma,

rées seront transportés, aussitôt que possible, sous un climat plus favorable.

Les belligérants éviteront, autant que possible, de réunir dans un même camp des prisonniers de races ou de nationalités différentes.

Aucun prisonnier ne pourra, à quelque moment que ce soit, être renvoyé dans une région où il serait exposé au feu de la zone de combat, ni être utilisé pour mettre par sa présence certains points ou certaines régions à l'abri du bombardement.

Chapitre premier. — De l'installations des camps.

Article 10.

Les prisonniers de guerre seront logés dans des bâtiments ou dans des baraquements présentant toutes garanties possibles d'hygiène et de salubrité.

Les locaux devront être entièrement à l'abri de l'humidité, suffisamment chauffés et éclairés. Toutes les précautions devront être prises contre les dangers d'incendie.

Quant aux dortoirs: surface totale, cube d'air minimum, aménagement et matériel de couchage, les conditions seront les mêmes que pour les troupes de dépôt de la Puissance détentrice.

Chapitre 2. — De la nourriture et de l'habillement des prisonniers de guerre.

Article 11.

La ration alimentaire des prisonniers de guerre sera équivalente en quantité et qualité à celle des troupes de dépôt.

Les prisonniers recevront, en outre, les moyens de préparer eux-mêmes les suppléments dont ils disposeraient.

De l'eau potable en suffisance leur sera fournie. L'usage du tabac sera autorisé. Les prisonniers pourront être employés aux cuisines.

Toutes mesures disciplinaires collectives portant sur la nourriture sont interdites.

Article 12.

L'habillement, le linge et les chaussures seront fournis aux prisonniers de guerre par la Puissance détentrice. Le remplacement et les réparations de ces effets devront être assurés régulièrement. En outre, les travailleurs devront recevoir une tenue de travail partout où la nature du travail l'exigera.

budou ihned, jakmile to bude možno, převezení do krajin s podnebím příznivějším.

Válčíci vyhnou se pokud možno tomu, aby ve stejném táboře byli shromážděni zajatci různých ras nebo rozdílných národností.

Žádný ze zajatců, ať je to kdykoli, nesmí býti poslán zpět do krajiny, kde by byl vystaven palbě bitevního pásma, a rovněž ho nesmí býti použito k tomu, aby svou přítomností chránil určitá místa nebo určité kraje před bombardováním.

Kapitola 1. — O zařízení táborů.

Článek 10.

Váleční zajatci budou ubytováni v budovách nebo barácích poskytujících všechny možné záruky hygieny a zdraví.

Místnosti musí býti úplně chráněny před vlhkostí, dostatečně vytápěny a osvětlovány. Veškerá opatření musí býti učiněna proti nebezpečí požáru.

Pokud jde o společné spací místnosti: pro jejich plochu, minimální krychlový obsah vzduchu, zařízení a materiál spací, budou podmínky tytéž jako pro vojsko v posádkách mocnosti, u níž jsou zajatci.

Kapitola 2. — O stravování a šacení zajatců.

Článek 11.

Dávka potravy válečných zajatců bude se rovnati jak co do množství, tak co do jakosti dávce vojska v posádkách.

Zajatci kromě toho dostanou prostředky, aby si mohli sami připravit doplňky k potravě, jež by snad měli po ruce.

Pitná voda jim bude dodána v dostatečné míře. Užívání tabáku bude jim dovoleno. Zajatců bude možno použiti v kuchyních.

Veškerá kolektivní disciplinární opatření co do stravy jsou zapověděna.

Článek 12.

Mocnost, která má válečné zajatce, poskytne jim oděv, prádlo a obuv. Výměna a oprava těchto předmětů musí býti pravidelně zajištěna. Kromě toho pracující zajatci mají obdržeti pracovní šat všude tam, kde toho způsob práce bude vyžadovati.

Dans tous les camps seront installées des cantines où les prisonniers pourront se procurer, aux prix du commerce local, des denrées alimentaires et des objets usuels.

Les bénéfices procurés par les cantines aux administrations des camps seront utilisés au profit des prisonniers.

Chapitre 3. — De l'hygiène dans les camps.

Article 13.

Les belligérants seront tenus de prendre toutes les mesures d'hygiène nécessaires pour assurer la propreté et la salubrité des camps et pour prévenir les épidémies.

Les prisonniers de guerre disposeront, jour et nuit, d'installations conformes aux règles de l'hygiène et maintenues en état constant de propreté.

En outre, et sans préjudice des bains et douches dont les camps seront pourvus dans la mesure du possible, il sera fourni aux prisonniers pour leurs soins de propreté corporelle une quantité d'eau suffisante.

Ils devront avoir la possibilité de se livrer à des exercices physiques et de bénéficier du plein air.

Article 14.

Chaque camp possédera une infirmerie, où les prisonniers de guerre recevront les soins de toute nature dont ils pourront avoir besoin. Le cas échéant, des locaux d'isolement seront réservés aux malades atteints d'affections contagieuses.

Les frais de traitement, y compris ceux des appareils provisoires de prothèse, seront à la charge de la Puissance détentrice.

Les belligérants seront tenus de remettre, sur demande, à tout prisonnier traité une déclaration officielle indiquant la nature et la durée de sa maladie, ainsi que les soins reçus.

Il sera loisible aux belligérants de s'auto-riser mutuellement, par voie d'arrangements particuliers, à retenir dans les camps des médecins et infirmiers chargés de soigner leurs compatriotes prisonniers.

Les prisonniers atteints d'une maladie grave ou dont l'état nécessite une intervention chirurgicale importante, devront être admis, aux frais de la Puissance détentrice, dans toute formation militaire ou civile qualifiée pour les traiter.

Ve všech tábořech budou zřizeny kantiny, v nichž si zajatci budou moci opatřiti za cenu v místním obchodě obvyklou potraviny a běžné předměty.

Zisků, které kantiny vynesou správám táborů, bude použito ve prospěch zajatců.

Kapitola 3. — O hygieně táborů.

Článek 13.

Válčíci jsou povinni učiniti veškerá zdravotnická opatření, nutná k zajištění čistoty a zdraví táborů a k zabránění epidemiím.

Váleční zajatci budou míti dnem i nocí k použití zařízení srovnávající se s pravidly hygieny a udržovaná neustále v čistotě.

Kromě toho, nehledě k lázním a sprchám, jimiž budou tábory opatřeny v mezích možnosti, bude poskytnuto zajatcům dostatečné množství vody k péči o tělesnou čistotu.

Má jim býti poskytnuta možnost, aby mohli věnovati se tělesným cvičením, a užití čerstvého vzduchu.

Článek 14.

Každý tábor bude míti nemocnici, v které se válečným zajatcům dostane všelikého ošetření, jehož jim bude třeba. Podle potřeby budou nemocným postiženým nakažlivými nemocemi vykázaný isolační místnosti.

Léčebné výdaje, počítaje v to výdaje za prozatímní prothézy, případnou na vrub moci, která má zajatce.

Válčíci jsou povinni vydati na požádání každému ošetřovanému zajatci úřední osvědčení, v němž budou udány druh a trvání jeho nemoci, jakož i ošetření, jehož se mu dostalo.

Válčím je volno zvláštními dohodami vzájemně si dovoliti zadržeti v tábořech lékaře a ošetřovatele k ošetřování zajatců, kteří jsou jejich krajany.

Zajatci, kteří jsou stíženi těžkou nemocí nebo jejichž stav vyžaduje důležitého chirurgického zákroku, musí býti přijati na účet moci, která je drží v zajetí, do každého vojenského nebo civilního ústavu, schopného je léčiti.

Article 15.

Des inspections médicales des prisonniers de guerre seront organisées au moins une fois par mois. Elles auront pour objet le contrôle de l'état général de santé et de l'état de propreté, ainsi que le dépistage des maladies contagieuses, notamment de la tuberculose et des affections vénériennes.

Chapitre 4. — Des besoins intellectuels et moraux des prisonniers de guerre.

Article 16.

Toute latitude sera laissée aux prisonniers de guerre pour l'exercice de leur religion, y compris l'assistance aux offices de leur culte, à la seule condition de se conformer aux mesures d'ordre et de police prescrites par l'autorité militaire.

Les ministres d'un culte, prisonniers de guerre, quelle que soit la dénomination de ce culte, seront autorisés à exercer pleinement leur ministère parmi leurs coreligionnaires.

Article 17.

Les belligérants encourageront le plus possible les distractions intellectuelles et sportives organisées par les prisonniers de guerre.

Chapitre 5. — De la discipline intérieure des camps.

Article 18.

Chaque camp de prisonniers de guerre sera placé sous l'autorité d'un officier responsable.

Outre les marques extérieures de respect prévues par les règlements en vigueur dans leurs armées à l'égard de leurs nationaux, les prisonniers de guerre devront le salut à tous les officiers de la Puissance détentrice.

Les officiers prisonniers de guerre ne seront tenus de saluer que les officiers de grade supérieur ou égal de cette Puissance.

Article 19.

Le port des insignes de grade et des décorations sera autorisé.

Article 20.

Les règlements, ordres, avertissements et publications de toute nature devront être communiqués aux prisonniers de guerre dans une langue qu'ils comprennent. Le même principe sera appliqué aux interrogatoires.

Článek 15.

Nejméně jednou za měsíc budou pořádány lékařské prohlídky válečných zajatců. Jejich účelem bude kontrola všeobecného zdravotního stavu a stavu čistoty, jakož i pátrání po nakažlivých nemocech, zejména po tuberkulose a po nemocech pohlavních.

Kapitola 4. — O duševních a morálních potřebách válečných zajatců.

Článek 16.

Veškerá volnost bude ponechána válečným zajatcům co do výkonu jejich náboženství, čítaje v to účastenství při obřadech jejich vyznání, s tou podmínkou, že se budou řídit pořádkovými a policejními předpisy, vydanými vojenskou správou.

Zajatým kněžím kteréhokoli vyznání bude dovoleno plně vykonávat jejich poslání mezi souvěrci.

Článek 17.

Válčíci budou co nejvíce podporovati duševní a sportovní zábavy, pořádané válečnými zajatci.

Kapitola 5. — O vnitřní disciplíně táborů.

Článek 18.

Každý tábor válečných zajatců bude postaven pod pravomoc odpovědného důstojníka.

Kromě vnějších projevů úcty předepsaných platnými předpisy jejich armád vůči vlastním příslušníkům jsou váleční zajatci povinni zdraviti všechny důstojníky mocností, u níž jsou v zajetí.

Zajatí důstojníci jsou povinni zdraviti jen ty důstojníky této mocnosti, kteří mají vyšší neb stejnou hodnost.

Článek 19.

Nošení odznaků hodnosti a vyznamenání bude dovoleno.

Článek 20.

Nařízení, rozkazy, výstrahy a vyhlášky všech druhů mají býti oznámeny válečným zajatcům v jazyce, jemuž rozumí. Též zasedání bude použito při výslechu.

Chapitre 6. — Dispositions spéciales concernant les officiers et assimilés.

Article 21.

Dès le début des hostilités, les belligérants seront tenus de se communiquer réciproquement les titres et les grades en usage dans leurs armées respectives, en vue d'assurer l'égalité de traitement entre les officiers et assimilés de grades équivalents.

Les officiers et assimilés prisonniers de guerre seront traités avec les égards dus à leur grade et à leur âge.

Article 22.

En vue d'assurer le service des camps d'officiers, des soldats prisonniers de guerre de la même armée, et autant que possible parlant la même langue, y seront détachés, en nombre suffisant, en tenant compte du grade des officiers et assimilés.

Ceux-ci se procureront leur nourriture et leurs vêtements sur la solde qui leur sera versée par la Puissance détentrice. La gestion de l'ordinaire par les officiers eux-mêmes devra être favorisée de toute manière.

Chapitre 7. — Des ressources pécuniaires des prisonniers de guerre.

Article 23.

Sous réserve d'arrangements particuliers entre les Puissances belligérantes, et notamment de ceux prévus à l'article 24, les officiers et assimilés prisonniers de guerre recevront de la Puissance détentrice la même solde que les officiers de grade correspondant dans les armées de cette Puissance, sous condition, toutefois, que cette solde ne dépasse pas celle à laquelle ils ont droit dans les armées du pays qu'ils ont servi. Cette solde leur sera versée intégralement, une fois par mois si possible, et sans qu'il puisse être fait aucune déduction pour des dépenses incombant à la Puissance détentrice, alors même qu'elles seraient en leur faveur.

Un accord entre les belligérants fixera le taux du change applicable à ce paiement; à défaut de pareil accord, le taux adopté sera celui en vigueur au moment de l'ouverture des hostilités.

Tous les versements effectués aux prisonniers de guerre à titre de solde devront être remboursés, à la fin des hostilités, par la Puissance qu'ils ont servie.

Kapitola 6. — Zvláštní ustanovení týkající se důstojníků a osob jim na roveň postavených.

Článek 21.

Při zahájení nepřátelství budou válečníci povinni navzájem si oznámiti tituly a hodnosti, které jsou v užívání v jejich příslušných armádách, aby zajistili stejné nakládání s důstojníky a jim na roveň postavenými osobami obdobných hodností.

Se zajatými důstojníky a s osobami jim na roveň postavenými bude nakládáno s náležitými ohledy na jejich hodnost a jejich věk.

Článek 22.

Aby byla zajištěna obsluha v důstojnických táborech, budou tam přiděleni, v dostatečném počtu s ohledem na hodnost důstojníků a osob jim na roveň postavených, zajatí vojáci téže armády a co možná mluvící tímž jazykem.

Důstojníci a osoby jim na roveň postavené opatří si své stravování a své ošacení z platu, který jim bude vypláceti mocnost držící je v zajetí. Správa stravování důstojníky samými má být každým způsobem podporována.

Kapitola 7. — O peněžních příjmech válečných zajatců.

Článek 23.

S výhradou zvláštních dohod mezi válečnickými mocnostmi a zejména dohod předvídaných v čl. 24 budou zajatí důstojníci a osoby jim na roveň postavené dostávat od mocnosti, která je má v zajetí, týž plat jako důstojníci obdobné hodnosti v armádách této mocnosti, ovšem s tou podmínkou, že tento plat nepřesahuje onen plat, na nějž mají nárok v armádách státu, kterému sloužili. Tento plat bude jim vyplácen celý, co možná jednou za měsíc, a nesmí při tom být z něho učiněna žádná srážka na výdaje, které připadají na vrub mocnosti, která je drží v zajetí, a to i kdyby tyto výdaje byly v jejich prospěch.

Dohodou mezi válečnickými bude určen peněžní kurs pro toto placení; nebude-li takové dohody, bude ustanoven onen kurs, který byl v platnosti v době zahájení nepřátelství.

Veškeré částky vyplacené válečným zajatcům jako plat musí být navraceny po skončení nepřátelství onou mocností, které sloužili.

Article 24.

Dés le début des hostilités, les belligérants fixeront d'un commun accord le montant maximum d'argent comptant que les prisonniers de guerre des divers grades et catégories seront autorisés à conserver par devers eux. Tout excédent retiré ou retenu à un prisonnier sera, de même que tout dépôt d'argent effectué par lui, porté à son compte, et ne pourra être converti en une autre monnaie sans son assentiment.

Les soldes créditeurs de leurs comptes seront versés aux prisonniers de guerre à la fin de leur captivité.

Pendant la durée de celles-ci, des facilités leur seront accordées pour le transfert de ces sommes, en tout ou partie, à des banques ou à des particuliers dans leur pays d'origine.

Chapitre 8. — Du transfert des prisonniers de guerre.

Article 25.

A moins que la marche des opérations militaires ne l'exige, les prisonniers de guerre malades et blessés ne seront pas transférés tant que leur guérison pourrait être compromise par le voyage.

Article 26.

En cas de transfert, les prisonniers de guerre seront avisés au préalable officiellement de leur nouvelle destination; ils seront autorisés à emporter leurs effets personnels, leur correspondance et les colis arrivés à leur adresse.

Toutes dispositions utiles seront prises pour que la correspondance et les colis adressés à leur ancien camp leur soient transmis sans délai.

Les sommes déposées au compte des prisonniers transférés seront transmises à l'autorité compétente du lieu de leur nouvelle résidence.

Les frais causés par les transferts seront à la charge de la Puissance détentricice.

SECTION III.

Du travail des prisonniers de guerre.

Chapitre premier. — Généralités.

Article 27.

Les belligérants pourront employer comme travailleurs les prisonniers de guerre valides,

Článek 24.

Při zahájení nepřátelství určí válečníci společnou dohodou nejvyšší částku hotovosti, kterou váleční zajatci různých hodností a kategorií budou moci mít u sebe. Každý přebytek odňatý nebo zadržený zajatci, stejně jako každá jím složená částka, bude připsán na jeho účet a nebude dovoleno jej směniti na jinou měnu bez jeho svolení.

Zůstatky připsané k dobru válečným zajatcům na jejich účtech budou jim vyplaceny, jakmile skončí jejich zajetí.

Po dobu jeho trvání bude jim poskytnuta možnost převésti tyto částky, zcela nebo z části, do bank nebo na soukromníky v jejich vlasti.

Kapitola 8. — O převozu válečných zajatců.

Článek 25.

Nevyžaduje-li toho chod válečných operací, nebudou nemocní a ranění váleční zajatci převezeni, jestliže by jejich uzdravení mohlo býti tím ohroženo.

Článek 26.

Při převezení budou váleční zajatci úředně a předem zpraveni o svém novém určení; bude jim dovoleno vzíti s sebou své osobní věci, svou korespondenci a balíky došlé na jejich adresu.

Veškerá potřebná opatření budou podniknuta, aby korespondence a balíky zaslané do jejich starého tábora byly bez odkladu za nimi zaslány.

Částky složené na účet převezených zajatců budou odevzdány příslušnému úřadu místa jejich nového pobytu.

Výdaje vzniklé převozem případnou na vrub mocnosti, která drží tyto zajatce.

ODDÍL III.

O práci válečných zajatců.

Kapitola 1. — Všeobecná.

Článek 27.

Váleční strany budou moci používati k práci zdravých válečných zajatců podle jejich hod-

selon leur grade et leurs aptitudes, à l'exception des officiers et assimilés.

Toutefois, si des officiers ou assimilés demandent un travail qui leur convienne, celui-ci leur sera procuré dans la mesure du possible.

Les sous-officiers prisonniers de guerre ne pourront être astreints qu'à des travaux de surveillance, à moins qu'ils ne fassent la demande expresse d'une occupation rémunératrice.

Les belligérants seront tenus de mettre, pendant toute la durée de la captivité, les prisonniers de guerre victimes d'accidents du travail au bénéfice des dispositions applicables aux travailleurs de même catégorie selon la législation de la Puissance détentrice. En ce qui concerne les prisonniers de guerre auxquels ces dispositions légales ne pourraient être appliquées en raison de la législation de cette Puissance, celle-ci s'engage à recommander à son corps législatif toutes mesures propres à indemniser équitablement les victimes.

Chapitre 2. — De l'organisation du travail.

Article 28.

La Puissance détentrice assumera l'entière responsabilité de l'entretien, des soins, du traitement et du paiement des salaires des prisonniers de guerre travaillant pour le compte de particuliers.

Article 29.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être employé à des travaux auxquels il est physiquement inapte.

Article 30.

La durée du travail journalier des prisonniers de guerre, y compris celle du trajet d'aller et de retour, ne sera pas excessive et ne devra, en aucun cas, dépasser celle admise pour les ouvriers civils de la région employés au même travail. Il sera accordé à chaque prisonnier un repos de vingt-quatre heures consécutives chaque semaine, de préférence le dimanche.

Chapitre 3. — Du travail prohibé.

Article 31.

Les travaux fournis par les prisonniers de guerre n'auront aucun rapport direct avec les opérations de la guerre. En particulier, il est

nostri a jejich schopností, vyjímajíc důstojníky a osoby jim na roven postavené.

Přes to však, jestliže důstojníci aneb osoby jim na roven postavené požadují práci, která se pro ně hodí, bude jim tato poskytnuta v mezích možnosti.

Zajatí poddůstojníci budou přidržováni toliko k dozorčím pracím, leč by výslovně žádali o zaměstnání placené.

Válčíci jsou povinni učiniti válečné zajatce, kteří utrpěli úraz při práci, účastnými po celou dobu zajetí výhod z ustanovení, která se vztahují na dělníky téže kategorie podle zákonodárství mocnosti, u níž jsou zajatci v zajetí. Pokud jde o válečné zajatce, na které by nemohlo býti užito těchto zákonných ustanovení, pro stav zákonodárství této mocnosti, zavazuje se tato mocnost doporučiti svému zákonodárnému sboru všechna opatření potřebná k spravedlivému odškodnění obětí.

Kapitola 2. — O organizaci práce.

Článek 28.

Mocnost držící zajatce vezme na sebe veškerou odpovědnost za výživu, péči, nakládání a vyplacení platu válečným zajatcům, pracujícím na účet soukromníků.

Článek 29.

Žádného válečného zajatce nesmí býti používáno k pracím, ke kterým je fysicky neschopen.

Článek 30.

Denní pracovní doba válečných zajatců, počítaje v to cestu tam a zpět, nebude přesahovati pracovní dobu přípustnou pro civilní dělníky používané k téže práci v dotčené krajině. Každému zajatci bude každý týden dán odpočinek 24 hodin za sebou následujících, především v neděli.

Kapitola 3. — O zakázané práci.

Článek 31.

Práce konané válečnými zajatci nebudou v žádném přímém vztahu k válečným operacím. Zejména je zapověděno používati váleč-

interdit d'employer des prisonniers à la fabrication et au transport d'armes ou de munitions de toute nature, ainsi qu'au transport de matériel destiné à des unités combattantes.

En cas de violation des dispositions de l'alinéa précédent, les prisonniers ont la latitude, après exécution ou commencement d'exécution de l'ordre, de faire présenter leurs réclamations par l'intermédiaire des hommes de confiance dont les fonctions sont prévues aux articles 43 et 44, ou, à défaut d'homme de confiance, par l'intermédiaire des représentants de la Puissance protectrice.

Article 32.

Il est interdit d'employer des prisonniers de guerre à des travaux insalubres ou dangereux.

Toute aggravation des conditions du travail par mesure disciplinaire est interdite.

Chapitre 4. — Des détachements de travail.

Article 33.

Le régime des détachements de travail devra être semblable à celui des camps de prisonniers de guerre, en particulier en ce qui concerne les conditions hygiéniques, la nourriture, les soins en cas d'accident ou de maladie, la correspondance et la réception des colis.

Tout détachement de travail relèvera d'un camp de prisonniers. Le commandant de ce camp sera responsable de l'observation, dans le détachement de travail, des dispositions de la présente Convention.

Chapitre 5. — Du salaire.

Article 34.

Les prisonniers de guerre ne recevront pas de salaire pour les travaux concernant l'administration, l'aménagement et l'entretien des camps.

Les prisonniers employés à d'autres travaux auront droit à un salaire à fixer par des accords entre les belligérants.

Ces accords spécifieront également la part que l'administration du camp pourra retenir, la somme qui appartiendra au prisonnier de guerre et la manière dont cette somme sera mise à sa disposition pendant la durée de sa captivité.

En attendant la conclusion des dits accords, la rétribution du travail des prisonniers sera fixée selon les normes ci-dessous:

ných zajatců k výrobě a k dopravě zbraní a střeliva všech druhů, jakož i k dopravě materiálu určeného bojovým jednotkám.

Při porušení ustanovení předcházejícího odstavce mají míti zajatci možnost po splnění anebo při začátku plnění rozkazu přednésti své stížnosti prostřednictvím důvěrníků, jejichž úkoly jsou stanoveny v článcích 43 a 44, anebo, není-li důvěrníka, prostřednictvím zástupců ochranné mocnosti.

Článek 32.

Je zakázáno používatí válečných zajatců k pracím nezdravým neb nebezpečným.

Každé zhoršení pracovních podmínek jakožto opatření disciplinární je zakázáno.

Kapitola 4. — O pracovních oddílech.

Článek 33.

Režim pracovních oddílů bude se podobati režimu zajateckých táborů, zejména pokud jde o podmínky hygieny, o stravu, ošetření pro případ úrazu nebo nemoci, o korespondenci a přijímání balíků.

Každý pracovní oddíl bude náležeti k některému zajateckému táboru. Velitel dotčeného tábora bude odpověden za dodržování předpisů této úmluvy v pracovním oddílu.

Kapitola 5. — O mzdě.

Článek 34.

Válečným zajatcům nedostane se mzdy za práce týkající se správy, zařízení a udržování táborů.

Zajatci používaní k jiným pracím budou míti nárok na mzdu, jež bude určena dohodami mezi válčícími.

Těmito dohodami bude určen též díl, který může správa tábora zadržeti, částka, která bude náležeti válečnému zajatci a způsob, jakým mu tato částka bude dána k použití po dobu trvání jeho zajetí.

Dokud nedojde k uzavření těchto dohod, bude odměna za práci zajatců stanovena podle těchto pravidel:

a) Les travaux faits pour l'Etat seront payés d'après les tarifs en vigueur pour les militaires de l'armée nationale exécutant les mêmes travaux, ou, s'il n'en existe pas, d'après un tarif en rapport avec les travaux exécutés.

b) Lorsque les travaux ont lieu pour le compte d'autres administrations publiques ou pour des particuliers, les conditions en seront réglées d'accord avec l'autorité militaire.

Le solde restant au crédit du prisonnier lui sera remis à la fin de sa captivité. En cas de décès, il sera transmis par la voie diplomatique aux héritiers du défunt.

SECTION IV.

Des relations des prisonniers de guerre avec l'extérieur.

Article 35.

Dès le début des hostilités, les belligérants publieront les mesures prévues pour l'exécution des dispositions de la présente section.

Article 36.

Chacun des belligérants fixera périodiquement le nombre des lettres et des cartes postales que les prisonniers de guerre des diverses catégories seront autorisés à expédier par mois, et notifiera ce nombre à l'autre belligérant. Ces lettres et cartes seront transmises par la poste suivant la voie la plus courte. Elles ne pourront être retardées ni retenues pour motifs de discipline.

Dans le délai maximum d'une semaine après son arrivée au camp et de même en cas de maladie, chaque prisonnier sera mis en mesure d'adresser à sa famille une carte postale l'informant de sa capture et de l'état de sa santé. Les dites cartes postales seront transmises avec toute la rapidité possible et ne pourront être retardées d'aucune manière.

En règle générale, la correspondance des prisonniers sera rédigée dans la langue maternelle de ceux-ci. Les belligérants pourront autoriser la correspondance en d'autres langues.

Article 37.

Les prisonniers de guerre seront autorisés à recevoir individuellement des colis postaux contenant des denrées alimentaires et d'autres articles destinés à leur ravitaillement ou à leur habillement. Les colis seront remis aux destinataires contre quittance.

Article 38.

Les lettres et envois d'argent ou de valeurs,

a) Práce konané pro stát budou placeny podle tarifu platného pro vojny domácí armády, vykonávající tytéž práce, nebo není-li takového, podle tarifu odpovídajícího konaným pracím.

b) Jestliže jsou práce konány pro jinou veřejnou správu nebo pro soukromníky, budou podmínky upraveny v dohodě s vojenským úřadem.

Mzda zbylá k dobru zajatce bude mu odevdána při skončení jeho zajetí. Při úmrtí bude odeslána cestou diplomatickou dědicům zemřelého.

ODDÍL IV.

O stycích válečných zajatců s vnějším světem.

Článek 35.

Při zahájení nepřátelství uveřejní válčící opatření učiněná k provedení ustanovení tohoto oddílu.

Článek 36.

Každý z válčících určí občasné počet dopisů a dopisnic, jež bude dovoleno válečným zajatcům různých kategorií odesílati za měsíc, a počet tento oznámí druhému válčícímu. Tyto dopisy a dopisnice budou odeslány poštou nejkratší cestou. Nesmějí býti opožďovány nebo zadržovány z důvodů disciplinárních.

Nejdéle do týdne po příchodu do tábora a stejně při onemocnění bude každému zajatci umožněno zaslati své rodině dopisnici, kterou jí oznámí své zajetí a stav svého zdraví. Tyto dopisnice budou odeslány s největším urychlením a nemohou býti zdržovány nižádným způsobem.

Zpravidla bude korespondence zajatců psána v jejich mateřské řeči. Válčící mohou dovoliti korespondenci v jiných jazycích.

Článek 37.

Válečným zajatcům bude dovoleno přijímati jednotlivé poštovní balíky obsahující potraviny a jiné předměty určené k jejich zásobování nebo ošacení. Balíky budou vydány adresátům na stvrzenku.

Článek 38.

Psaní a zásilky peněz nebo cenností, jakož

ainsi que les colis postaux destinés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux de renseignements prévus à l'article 77, seront affranchis de toutes taxes postales, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires.

Les dons et secours en nature destinés aux prisonniers seront pareillement affranchis de tous droits d'entrée et autres, ainsi que des taxes de transport sur les chemins de fer exploités par l'Etat.

Les prisonniers pourront, en cas d'urgence reconnue, être autorisés à expédier des télégrammes, contre paiement des taxes usuelles.

Article 39.

Les prisonniers de guerre seront autorisés à recevoir individuellement des envois de livres, qui pourront être soumis à la censure.

Les représentants des Puissances protectrices et des sociétés de secours dûment reconnues et autorisées pourront envoyer des ouvrages et des collections de livres aux bibliothèques des camps de prisonniers. La transmission de ces envois aux bibliothèques ne pourra être retardée sous prétexte de difficultés de censure.

Article 40.

La censure des correspondances devra être faite dans le plus bref délai possible. Le contrôle des envois postaux devra, en outre, s'effectuer dans des conditions propres à assurer la conservation des denrées qu'ils pourront contenir et, si possible, en présence du destinataire ou d'un homme de confiance dûment reconnu par lui.

Les interdictions de correspondance édictées par les belligérants, pour des raisons militaires ou politiques, ne pourront avoir qu'un caractère momentané et devront être aussi brèves que possible.

Article 41.

Les belligérants assureront toutes facilités pour la transmission des actes, pièces ou documents destinés aux prisonniers de guerre ou signés par eux, en particulier des procurations et des testaments.

Ils prendront les mesures nécessaires pour assurer, en cas de besoin, la légalisation des signatures données par les prisonniers.

i poštovní balíky určené válečným zajatcům nebo jimi odesílané ať přímo ať prostřednictvím informačních kanceláří uvedených v čl. 77, budou prosty všech poštovních poplatků jak v zemích původu a určení, tak i v zemích zprostředkujících.

Dary a podpory v naturáliích, určené zajatcům, budou rovněž prosty všech vstupních a jiných poplatků, jakož i dopravného na železnicích státem provozovaných.

Při uznané nezbytnosti bude zajatcům dovoleno posílati telegramy za obvyklé poplatky,

Článek 39.

Válečným zajatcům bude dovoleno přijímati jednotlivě zásilky knih, které budou moci býti podrobeny cenzuře.

Zástupci ochranných mocností a pomocných společností řádně uznaných a pověřených budou moci posílati knihy a sbírky knih knihovnám zajateckých táborů. Odevzdání těchto zásilek knihovnám nemůže býti zdržováno pod záminkou censurních obtíží.

Článek 40.

Censura korespondence má býti provedena ve lhůtě co možná nejkratší. Kromě toho má býti prohlídka poštovních zásilek prováděna za podmínek umožňujících zachování potravin, které obsahují, a je-li to možno, v přítomnosti příjemce anebo důvěrníka jím řádně uznaného.

Zákazy korespondence, vyhlášené válčícími z důvodů vojenských nebo politických, mohou býti jen dočasné a mají býti co nejkratší.

Článek 41.

Válčíci se postarají o každé usnadnění dopravy listin, spisů nebo dokladů, určených válečným zajatcům nebo jimi podepsaných, zejména pak plných mocí a posledních pořízení.

Učiní nutná opatření, aby v případech potřeby zabezpečili ověření podpisů zajatců.

SECTION V.

Des rapports des prisonniers de guerre avec les autorités.

Chapitre premier. — Des plaintes des prisonniers de guerre à raison du régime de la captivité.

Article 42.

Les prisonniers de guerre auront le droit de faire connaître aux autorités militaires sous le pouvoir desquelles ils se trouvent leurs requêtes concernant le régime de captivité auquel ils sont soumis.

Ils auront également le droit de s'adresser aux représentants des Puissances protectrices pour leur signaler les points sur lesquels ils auraient des plaintes à formuler à l'égard du régime de la captivité.

Ces requêtes et réclamations devront être transmises d'urgence.

Même si elles sont reconnues non fondées, elles ne pourront donner lieu à aucune punition.

Chapitre 2. — Des représentants des prisonniers de guerre.

Article 43.

Dans toute localité où se trouveront des prisonniers de guerre, ceux-ci seront autorisés à désigner des hommes de confiance chargés de les représenter vis-à-vis des autorités militaires et des Puissances protectrices.

Cette désignation sera soumise à l'approbation de l'autorité militaire.

Les hommes de confiance seront chargés de la réception et de la répartition des envois collectifs. De même, au cas où les prisonniers décideraient d'organiser entre eux un système d'assistance mutuelle, cette organisation serait de la compétence des hommes de confiance. D'autre part, ceux-ci pourront prêter leurs offices aux prisonniers pour faciliter leurs relations avec les sociétés de secours mentionnées à l'article 78.

Dans les camps d'officiers et assimilés, l'officier prisonnier de guerre le plus ancien dans le grade le plus élevé sera reconnu comme intermédiaire entre les autorités du camp et les officiers et assimilés prisonniers. A cet effet, il aura la faculté de désigner un officier prisonnier pour l'assister en qualité d'interprète au cours des conférences avec les autorités du camp.

ODDÍL V.

O styku válečných zajatců s úřady.

Kapitola 1. — O stížnostech válečných zajatců na zajatecký režim.

Článek 42.

Váleční zajatci budou oprávněni přednésti vojenským úřadům, v jejichž moci jsou, své žádosti, týkající se zajateckého režimu, jemuž jsou podrobeni.

Rovněž budou oprávněni obrátiti se na zástupce ochranných mocností a jim oznámiti, v čem si stěžují na zajatecký režim.

Tyto žádosti a stížnosti mají býti odeslány s urychlením.

I když byly uznány za neodůvodněné, nemohou býti důvodem k potrestání.

Kapitola 2. — O zástupcích válečných zajatců.

Článek 43.

V každém místě, kde budou váleční zajatci, bude jim dovoleno určit si důvěrníky, kteří budou pověřeni je zastupovati před vojenskými úřady a před ochrannými mocnostmi.

Toto určení bude podroběno schválení vojenského úřadu.

Důvěrníci budou pověřeni přijímáním a rozdělováním společných zásilek. Stejně v případě, že by se zajatci rozhodli organisovati mezi sebou nějaký způsob vzájemné podpory, bude tato organisace spadat do příslušnosti důvěrníků. Naproti tomu budou tito moci poskytnouti své služby zajatcům, aby jim usnadnili jejich styk s pomocnými společnostmi uvedenými v čl. 78.

V táborech důstojníků a osob jim na roveň postavených bude zajatý důstojník, jenž je nejstarší v nejvyšší hodnosti, uznán za zprostředkovatele mezi táborovými úřady a zajatými důstojníky a osobami jim na roveň postavenými. Za tím účelem bude moci označiti zajatého důstojníka, jenž by mu byl nápomocen jako tlumočnick při jednáních s táborovými úřady.

Article 44.

Lorsque les hommes de confiance seront employés comme travailleurs, leur activité comme représentants des prisonniers de guerre devra être comptée dans la durée obligatoire du travail.

Toutes facilités seront accordées aux hommes de confiance pour leur correspondance avec les autorités militaires et avec la Puissance protectrice. Cette correspondance ne sera pas limitée.

Aucun représentant des prisonniers ne pourra être transféré sans que le temps nécessaire lui ait été laissé pour mettre ses successeurs au courant des affaires en cours.

Chapitre 3. — Des sanctions pénales à l'égard des prisonniers de guerre.

1. — Dispositions générales.

Article 45.

Les prisonniers de guerre seront soumis aux lois, règlement et ordres en vigueur dans les armées de la Puissance détentrice.

Tout acte d'insubordination autorisera à leur égard les mesures prévues par ces lois, règlements et ordres.

Demeurent réservées, toutefois, les dispositions du présent chapitre.

Article 46.

Les prisonniers de guerre ne pourront être frappés par les autorités militaires et les tribunaux de la Puissance détentrice d'autres peines que celles qui sont prévues pour les mêmes faits à l'égard des militaires des armées nationales.

A l'identité de grade, les officiers, sous-officiers ou soldats prisonniers de guerre subissant une peine disciplinaire ne seront pas soumis à un traitement moins favorable que celui prévu, en ce qui concerne la même peine, dans les armées de la Puissance détentrice.

Sont interdites toute peine corporelle, toute incarcération dans des locaux non éclairés par la lumière du jour et, d'une manière générale, toute forme quelconque de cruauté.

Sont également interdites les peines collectives pour des actes individuels.

Article 47.

Les faits constituant une faute contre la

Článek 44.

Budou-li důvěrníci zaměstnáni prací, musí jim býti jejich činnost jakožto zástupců válečných zajatců počítána do povinné doby pracovní.

Veškerá ulehčení budou poskytnuta důvěrníkům při jejich dopisování s vojenskými úřady a s ochrannou mocností. Toto dopisování nebude omezeno.

Žádný zástupce zajatců nebude moci býti přemístěn, aniž by mu byl poskytnut čas nutný k zasvěcení jeho nástupců do záležitostí v běhu jsoucích.

Kapitola 3. — O trestech válečných zajatců.

1. — Ustanovení všeobecná.

Článek 45.

Váleční zajatci budou podrobeni zákonům, pravidlům a řádům platným v armádách mocností, u které jsou v zajetí.

Každý čin nekázně opravňuje k opatřením proti nim, jak jsou předvídána těmito zákony, pravidly a řády.

Nedotčena zůstávají však ustanovení této kapitoly.

Článek 46.

Váleční zajatci nesmí býti trestáni vojenskými úřady a soudy mocností, u které jsou v zajetí, jinými tresty než které jsou stanoveny na stejné činy vojnů vlastní armády.

Při stejné hodnosti nebudou zajatí důstojníci, poddůstojníci a vojáci, trestaní disciplinárně, podrobeni nakládání méně příznivému nežli tomu, jež je stanoveno, pokud jde o tentýž trest, v armádách mocností, u které jsou v zajetí.

Zapověděn je každý tělesný trest, každé uvěznění v místnostech neosvětlených denním světlem a vůbec každý způsob jakékoli krutosti.

Rovněž jsou zapověděny kolektivní tresty za činy jednotlivců.

Článek 47.

Činy, které jsou porušením disciplíny, ze-

discipline, et notamment la tentative d'évasion, seront constatés d'urgence; pour tous les prisonniers de guerre, gradés ou non, les arrêts préventifs seront réduits au strict minimum.

Les instructions judiciaires contre les prisonniers de guerre seront conduites aussi rapidement que le permettront les circonstances; la détention préventive sera restreinte le plus possible.

Dans tous les cas, la durée de la détention préventive sera déduite de la peine infligée disciplinairement ou judiciairement, pour autant que cette déduction est admise pour les militaires nationaux.

Article 48.

Les prisonniers de guerre ne pourront, après avoir subi les peines judiciaires ou disciplinaires qui leur auront été infligées, être traités différemment des autres prisonniers.

Toutefois, les prisonniers punis à la suite d'une tentative d'évasion pourront être soumis à un régime de surveillance spécial, mais qui ne pourra comporter la suppression d'aucune des garanties accordées aux prisonniers par la présente Convention.

Article 49.

Aucun prisonnier de guerre ne peut être privé de son grade par la Puissance détenitrice.

Les prisonniers punis disciplinairement ne pourront être privés de prérogatives attachées à leur grade. En particulier, les officiers et assimilés qui subiront des peines entraînant privation de liberté ne seront pas placés dans les mêmes locaux que les sous-officiers ou hommes de troupe punis.

Article 50.

Les prisonniers de guerre évadés qui seraient repris avant d'avoir pu rejoindre leur armée ou quitter le territoire occupé par l'armée qui les a capturés ne seront passibles que de peines disciplinaires.

Les prisonniers qui, après avoir réussi à rejoindre leur armée ou à quitter le territoire occupé par l'armée qui les a capturés, seraient de nouveau faits prisonniers ne seront passibles d'aucune peine pour leur fuite antérieure.

jména pokus útěku, budou zjištěny co nejrychleji; pro všechny válečné zajatce, ať mají hodnotu nebo nemají, bude zajišťovací vazba omezena na naprosto nutné minimum.

Soudní vyšetřování proti válečným zajatcům bude vedeno tak rychle, jak to okolnosti dovolí; zajišťovací vazba bude co nejvíce omezena.

V každém případě bude doba zajišťovací vazby odečtena od trestu uloženého disciplinařně nebo soudně, pokud toto odečtení je přípustné pro vlastní vojiny.

Článek 48.

S válečnými zajatci, když si odpykali tresty soudní neb disciplinární, které jim byly uloženy, nesmí býti nakládáno jinak než s ostatními zajatci.

Zajatci však, kteří byli potrestáni pro pokus útěku, mohou býti podrobeni zvláštnímu dozoru, který však nesmí obsahovati zrušení žádné ze záruk přiznaných zajatcům touto úmluvou.

Článek 49.

Žádný válečný zajatec nemůže býti zbaven své hodnoty mocností, u které je v zajetí.

Zajatci disciplinařně potrestaní nemohou býti zbaveni výhod spojených s jejich hodnotou. Zejména důstojníci a osoby jim na roveň postavené, kteří odpykávají trest mající za následek ztrátu svobody, nebudou umístěni v týchž místnostech jako trestaní poddůstojníci a prostí vojáci.

Článek 50.

Uprchlí váleční zajatci, kteří byli dopadeni dříve, než mohli dosáhnouti jejich armády, nebo vzdáliti se z území obsazeného armádou, která je zajala, budou moci býti potrestáni toliko disciplinařně.

Zajatci, kteří by byli znovu zajati, když se jim předtím podařilo dosáhnouti jejich armády nebo opustiti území obsazené armádou, která je zajala, nebudou moci býti nijak potrestáni pro svůj předchozí útek.

Article 51.

La tentative d'évasion, même s'il y a récidive, ne sera pas considérée comme une circonstance aggravante dans le cas où le prisonnier de guerre serait déféré aux tribunaux pour des crimes ou délits contre les personnes ou contre la propriété commis au cours de cette tentative.

Après une évasion tentée ou consommée, les camarades de l'évadé qui auront coopéré à l'évasion ne pourront encourir de ce chef qu'une punition disciplinaire.

Article 52.

Les belligérants veilleront à ce que les autorités compétentes usent de la plus grande indulgence dans l'appréciation de la question de savoir si une infraction commise par un prisonnier de guerre doit être punie disciplinairement ou judiciairement.

Il en sera notamment ainsi lorsqu'il s'agira d'apprécier des faits connexes à l'évasion ou à la tentative d'évasion.

Un prisonnier ne pourra, à raison du même fait ou du même chef d'accusation, être puni qu'une seule fois.

Article 53.

Aucun prisonnier de guerre frappé d'une peine disciplinaire, qui se trouverait dans les conditions prévues pour le rapatriement, ne pourra être retenu pour la raison qu'il n'a pas subi sa peine.

Les prisonniers à rapatrier qui seraient sous le coup d'une poursuite pénale pourront être exclus du rapatriement jusqu'à la fin de la procédure, et, le cas échéant, jusqu'à l'exécution de la peine; ceux qui seraient déjà détenus en vertu d'un jugement pourront être retenus jusqu'à la fin de leur détention.

Les belligérants se communiqueront les listes de ceux qui ne pourront être rapatriés pour les motifs indiqués à l'alinéa précédent.

2. — *Peines disciplinaires.*

Article 54.

Les arrêts sont la peine disciplinaire la plus sévère qui puisse être infligée à un prisonnier de guerre.

La durée d'une même punition ne peut dépasser trente jours.

Ce maximum de trente jours ne pourra pas davantage être dépassé dans le cas de plusieurs faits dont un prisonnier aurait à ré-

Článek 51.

Pokus o útěk, i když se opakuje, nebude pokládán za přitěžující okolnost, jestliže válečný zajatec byl postaven před soud pro zločiny neb přečiny proti osobám nebo vlastnictví spáchané za tohoto pokusu.

Po útěku, ať zdařilém nebo nezdařilém, budou druhové uprchlíka, kteří pomáhali při útěku, moci býti za to potrestáni jen disciplinárně.

Článek 52.

Válčíci budou dbáti toho, aby příslušné úřady používaly co největší mírnosti při posuzování otázky, zda trestný čin, spáchaný válečným zajatcem, má býti trestán disciplinárně či soudně.

Tak tomu bude zejména, když bude třeba posouditi činy spáchané ve spojitosti s útekem nebo s pokusem o útěk.

Zajatec nemůže býti pro týž čin nebo z téhož žalobního důvodu potrestán více než jednou.

Článek 53.

Žádný válečný zajatec, jemuž byl uložen disciplinární trest a u něhož jsou splněny podmínky pro repatriaci, nemůže býti zadržen z důvodu, že si svůj trest ještě neodpykal.

Zajatci, kteří by měli býti repatriováni, avšak jsou trestně stíháni, mohou býti vyloučeni z repatriace až do skončení řízení, po případě až do výkonu trestu; ti, kteří si snad již na základě odsouzení odpykávají trest na svobodě, mohou býti zadrženi až do skončení svého trestu.

Válčíci si oznámí seznamy těch, kteří nemohou býti repatriováni z důvodů označených v předchozím odstavci.

2. — *Disciplinární tresty.*

Článek 54.

Vězení je nejprísnejším disciplinárním trestem, kterým může býti potrestán válečný zajatec.

Trvání trestu nemůže přesahovati třicet dnů.

Toto maximum třiceti dnů nemůže býti překročeno ani v tom případě, že by se zajatec měl v okamžiku, kdy jest o něm roz-

pondre disciplinairement au moment où il est statué à son égard, que ces faits soient connexes ou non.

Lorsqu'au cours ou après la fin d'une période d'arrêts, un prisonnier sera frappé d'une nouvelle peine disciplinaire, un délai de trois jours au moins sépara chacune des périodes d'arrêts, dès que l'une d'elle est de dix jours ou plus.

Article 55.

Sous réserve de la disposition faisant l'objet du dernier alinéa de l'article 11, sont applicables, à titre d'aggravation de peine, aux prisonniers de guerre punis disciplinairement les restrictions de nourriture admises dans les armées de la Puissance détentrice.

Toutefois, ces restrictions ne pourront être ordonnées que si l'état de santé des prisonniers punis le permet.

Article 56.

En aucun cas, les prisonniers de guerre ne pourront être transférés dans les établissements pénitentiaires (prisons, pénitenciers, bagnes, etc.), pour y subir des peines disciplinaires.

Les locaux dans lesquels seront subies les peines disciplinaires seront conformes aux exigences de l'hygiène.

Les prisonniers punis seront mis à même de se tenir en état de propreté.

Chaque jour, ces prisonniers auront la faculté de prendre de l'exercice ou de séjourner en plein air pendant au moins deux heures.

Article 57.

Les prisonniers de guerre punis disciplinairement seront autorisés à lire et à écrire, ainsi qu'à expédier et à recevoir des lettres.

En revanche, les colis et les envois d'argent pourront n'être délivrés aux destinataires qu'à l'expiration de la peine. Si les colis non distribués contiennent des denrées périssables, celles-ci seront versées à l'infirmerie ou à la cuisine du camp.

Article 58.

Les prisonniers de guerre punis disciplinairement seront autorisés, sur leur demande, à se présenter à la visite médicale quotidienne. Ils recevront les soins jugés nécessaires par les médecins et, le cas échéant, seront évacués sur l'infirmerie du camp ou sur les hôpitaux.

hodováno, disciplinárně odpovídati z několika činů ať již spolu souvisících či nikoli.

Jestliže zajatec v době uvěznění aneb po jeho skončení je odsouzen k novému disciplinárnímu trestu, musí nejméně třídní lhůta dělití od sebe každou z dob uvěznění, jakmile jedna z nich dosahuje nebo přesahuje deset nebo více dní.

Článek 55.

S výhradou ustanovení v posledním odstavci čl. 11, lze vůči válečným zajatcům potrestaným disciplinárně použití jakožto ztrestání trestu oněch omezení stravy, která jsou přípustná v armádách mocnosti, u níž jsou tito zajatci.

Avšak tato omezení mohou být nařízena jen dovoluje-li to zdravotní stav zajatců.

Článek 56.

V žádném případě nesmějí váleční zajatci být převezeni do trestních ústavů (trestnic, žalářů, galejí atd.) k odpykání disciplinárních trestů.

Místnosti, ve kterých budou odpykávány disciplinární tresty, musí vyhovovati požadavkům zdravotním.

Potrestaným zajatcům bude dána možnost udržovati se v čistotě.

Každého dne budou moci tito zajatci vykonávat tělesná cvičení nebo pobývat na čerstvém vzduchu alespoň po dvě hodiny.

Článek 57.

Válečným zajatcům disciplinárně potrestaným bude dovoleno čísti a psát, jakož i posílati a přijímat dopisy.

Za to však vydání balíků a peněžních zásek adresátům bude moci být odloženo až do skončení trestu. Jestliže neodevzdané balíky obsahují potraviny podléhající zkáze, budou odevzdány táborové nemocnici nebo kuchyni.

Článek 58.

Válečným zajatcům potrestaným disciplinárně bude na jejich žádost dovoleno hlásiti se k denní lékařské prohlídce. Dostane se jim ošetření, jež lékaři uznají za nutné, a po případě budou dopraveni do táborové nemocnice nebo do nemocnic.

Article 59.

Réserve faite de la compétence des tribunaux et des autorités militaires supérieures, les peines disciplinaires ne pourront être prononcées que par un officier muni de pouvoirs disciplinaires en sa qualité de commandant de camp ou de détachement, ou par l'officier responsable qui le remplace.

3. — *Poursuites judiciaires.*

Article 60.

Lors de l'ouverture d'une procédure judiciaire dirigée contre un prisonnier de guerre, la Puissance détentricrice en avertira aussitôt qu'elle pourra le faire, et toujours avant la date fixée pour l'ouverture des débats, le représentant de la Puissance protectrice.

Cet avis contiendra les indications suivantes:

- a) état civil et grade du prisonnier;
- b) lieu de séjour ou de détention;
- c) spécification du ou des chefs d'accusation, avec mention des dispositions légales applicables.

S'il n'est pas possible de donner dans cet avis l'indication du tribunal qui jugera l'affaire, celle de la date d'ouverture des débats et celle du local où ils auront lieu, ces indications seront fournies ultérieurement au représentant de la Puissance protectrice, le plus tôt possible, et en tout cas trois semaines au moins avant l'ouverture des débats.

Article 61.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être condamné sans avoir eu l'occasion de se défendre.

Aucun prisonnier ne pourra être contraint de se reconnaître coupable du fait dont il est accusé.

Article 62.

Le prisonnier de guerre sera en droit d'être assisté par un défenseur qualifié de son choix et de recourir, si c'est nécessaire, aux offices d'un interprète compétent. Il sera avisé de son droit, en temps utile avant les débats, par la Puissance détentricrice.

A défaut d'un choix par le prisonnier, la Puissance protectrice pourra lui procurer un défenseur. La Puissance détentricrice remettra à la Puissance protectrice, sur la demande de celle-ci, une liste de personnes qualifiées pour présenter la défense.

Článek 59.

S výhradou příslušnosti soudů a vyšších vojenských úřadů mohou býti disciplinární tresty uloženy jen důstojníkem pověřeným disciplinární pravomocí ve funkci velitele táboru nebo oddílu, nebo odpovědným důstojníkem jenž ho zastupuje.

3. — *Stíhání soudní.*

Článek 60.

Jakmile bylo zahájeno soudní řízení proti válečnému zajatci, uvědomí o tom mocnost, v jejíž moci je zajatec, co možná ihned, vždy však přede dnem stanoveným k hlavnímu přelíčení, zástupce ochranné mocnosti.

V tomto oznámení budou tyto údaje:

- a) osobní stav a hodnost zajatcova;
- b) místo pobytu nebo vazby;
- c) uvedení důvodu nebo důvodů obžaloby s udáním příslušných zákonných ustanovení.

Není-li možno v tomto oznámení udati soud, který bude věc rozsuzovati, den zahájení hlavního přelíčení a místnost, v níž se bude konati hlavní přelíčení, budou tyto údaje dány zástupci ochranné mocnosti později, avšak co nejdříve a v každém případě nejméně tři týdny před zahájením přelíčení.

Článek 61.

Žádného válečného zajatce nelze odsouditi, aniž mu byla poskytnuta možnost se hájiti.

Žádný zajatec nesmí býti nucen, aby se prohlásil za vinna činem, z něhož jest obžalován.

Článek 62.

Válečný zajatec bude oprávněn míti způsobilého obhájce, kterého si zvolí, a je-li toho třeba, použití schopného tlumočníka. Na toto jeho právo upozorní jej zavčas před zahájením přelíčení mocnost, která jej drží v zajetí.

Nezvolí-li si zajatec obhájce, může mu jej opatřiti ochranná mocnost. Mocnost, která drží zajatce, odevzdá ochranné mocnosti na její žádost seznam osob způsobilých k obhajobě.

Les représentants de la Puissance protectrice auront le droit d'assister aux débats de la cause.

La seule exception à cette règle est celle où les débats de la cause doivent rester secrets dans l'intérêt de la sûreté de l'Etat. La Puissance détentrice en préviendrait la Puissance protectrice.

Article 63.

Un jugement ne pourra être prononcé à la charge d'un prisonnier de guerre que par les mêmes tribunaux et suivant la même procédure qu'à l'égard des personnes appartenant aux forces armées de la Puissance détentrice.

Article 64.

Tout prisonnier de guerre aura le droit de recourir contre tout jugement rendu à son égard, de la même manière que les individus appartenant aux forces armées de la Puissance détentrice.

Article 65.

Les jugements prononcés contre les prisonniers de guerre seront immédiatement communiqués à la Puissance protectrice.

Article 66.

Si la peine de mort est prononcée contre un prisonnier de guerre, une communication exposant en détail la nature et les circonstances de l'infraction sera adressée, au plus tôt, au représentant de la Puissance protectrice, pour être transmise à la Puissance dans les armées de laquelle le prisonnier a servi.

Le jugement ne sera pas exécuté avant l'expiration d'un délai d'au moins trois mois à partir de cette communication.

Article 67.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être privé du bénéfice des dispositions de l'article 42 de la présente Convention à la suite d'un jugement ou autrement.

TITRE IV.

De la fin de la captivité.

SECTION I.

Du rapatriement direct et de l'hospitalisation en pays neutre.

Article 68.

Les belligérants seront tenus de renvoyer dans leur pays, sans égard au grade ni au

Zástupci ochranné mocnosti mají právo býti přítomni přelíčení o tomto případu.

Jedinou výjimkou z tohoto pravidla je, když přelíčení musí zůstatí tajným v zájmu státní bezpečnosti. Mocnost, která drží zajatce, zpraví o tom ochrannou mocnost.

Článek 63.

Rozsudek proti válečnému zajatci může býti vydán jen týmiž soudy a na základě téhož procesního řízení, jako vůči osobám náležejícím ozbrojeným silám mocnosti, která drží zajatce.

Článek 64.

Každý válečný zajatec bude míti právo odvolati se z rozsudku proti němu vyneseného, stejným způsobem jako osoby náležející ozbrojeným silám mocnosti, která jej drží v zajetí.

Článek 65.

Rozsudky vynesené proti válečným zajatcům budou neprodleně oznámeny ochranné mocnosti.

Článek 66.

Jestliže byl vynesen nad válečným zajatcem trest smrti, bude o tom co nejdříve učiněno zástupci ochranné mocnosti oznámení s podrobným vylíčením povahy i okolností trestného činu, a to za tím účelem, aby bylo odevdáno mocnosti, v jejíchž armádách zajatec sloužil.

Rozsudek nebude vykonán před uplynutím tří měsíců od tohoto učiněného oznámení.

Článek 67.

Žádný válečný zajatec nemůže býti zbaven dobrodiní ustanovení článku 42 této úmluvy, a to ani na základě rozsudku, ani jinak.

HLAVA IV.

O skončení zajetí.

ODDÍL I.

O přímé repatriaci a o ošetření v neutrálním státě.

Článek 68.

Válčíci jsou povinni poslati zpět do vlasti bez ohledu na hodnost a počet všechny těžce

nombre, après les avoir mis en état d'être transportés, les prisonniers de guerre grands malades et grands blessés.

Des accords entre les belligérants fixeront en conséquence, aussitôt que possible, les cas d'invalidité ou de maladie entraînant le rapatriement direct, ainsi que les cas entraînant éventuellement l'hospitalisation en pays neutre. En attendant que ces accords soient conclus, les belligérants pourront se référer à l'accordtype annexé, à titre documentaire, à la présente Convention.

Article 69.

Dès l'ouverture des hostilités, les belligérants s'entendront pour nommer des commissions médicales mixtes. Ces commissions seront composées de trois membres, dont deux appartenant à un pays neutre et un désigné par la Puissance détentrice; l'un des médecins du pays neutre présidera. Ces commissions médicales mixtes procéderont à l'examen des prisonniers malades ou blessés et prendront toutes décisions utiles à leur égard.

Les décisions de ces commissions seront prises à la majorité et exécutées dans le plus bref délai.

Article 70.

Outre ceux qui auront été désignés par le médecin du camp, les prisonniers de guerre suivants seront soumis à la visite de la commission médicale mixte mentionnée à l'article 69, en vue de leur rapatriement direct ou de leur hospitalisation en pays neutre:

- a) les prisonniers qui en feront la demande directement au médecin du camp;
- b) les prisonniers qui seront présentés par les hommes de confiance prévus à l'article 43, ceux-ci agissant de leur propre initiative ou à la demande des prisonniers eux-mêmes;
- c) les prisonniers qui auront été proposés par la Puissance dans les armées de laquelle ils ont servi ou par une association de secours dûment reconnue et autorisés par cette Puissance.

Article 71.

Les prisonniers de guerre victimes d'accidents du travail, exception faite des blessés volontaires, seront mis, en ce qui concerne le rapatriement ou éventuellement l'hospitalisation en pays neutre, au bénéfice des mêmes dispositions.

Article 72.

Pendant la durée des hostilités et pour des raisons d'humanité, les belligérants pourront

nemocné a těžce raněné válečné zajatce, když je předtím uvedli do stavu, že mohou být převezeni.

Proto budou co nejdříve určeny dohodami mezi válčícími případy invalidity nebo nemocí, mající v zápětí přímou repatriaci, jakož i případy mající v zápětí po případě ošetřování v neutrálním státě. Dokud nebudou tyto dohody uzavřeny, mohou válčící použítí vzoru dohody připojeného k této úmluvě.

Článek 69.

Jakmile nepřátelství bude zahájeno, dohodnou se válčící o jmenování smíšených lékařských komisí. Tyto komise budou se skládati ze tří členů, z nichž dva budou náležeti neutrálnímu státu a jeden bude jmenován mocností, jež drží zajatce; jeden z lékařů neutrálního státu bude předsedati. Tyto smíšené lékařské komise budou prohlížeti nemocné a raněné zajatce a učiní o nich veškerá potřebná rozhodnutí.

Rozhodnutí těchto komisí budou učiněna většinou hlasů a budou provedena v nejkratším čase.

Článek 70.

Kromě těch, kteří budou označeni táborovým lékařem, budou podrobeni prohlídce smíšené lékařské komise, o níž je zmínka v čl. 69, za účelem jejich přímé repatriace nebo ošetřování v neutrálním státě ještě tito váleční zajatci:

- a) zajatci, kteří o to přímo požádají táborového lékaře;
- b) zajatci, kteří budou předvedeni důvěrníky uvedenými v čl. 43, ať již tak učiní z vlastního podnětu nebo na žádost samých zajatců;
- c) zajatci, kteří byli navrženi mocností, v jejichž armádách sloužili nebo pomocnou společností řádně uznanou a povolenou touto mocností.

Článek 71.

Váleční zajatci, kteří utrpěli pracovní úraz, vyjímajíc ty, kteří se úmyslně poranili, budou požívati, pokud jde o repatriaci nebo po případě ošetření v neutrálním státě, dobrodiní týchž ustanovení.

Článek 72.

Během trvání nepřátelství a z důvodů lidskosti mohou válčící uzavřítí dohody o přímé

conclure des accords en vue du rapatriement direct ou de l'hospitalisation en pays neutre des prisonniers de guerre valides ayant subi une longue captivité.

Article 73.

Les frais de rapatriement ou de transport dans un pays neutre des prisonniers de guerre seront supportés, à partir de la frontière de la Puissance détentrice, par la Puissance dans les armées de laquelle ces prisonniers ont servi.

Article 74.

Aucun rapatrié ne pourra être employé à un service militaire actif.

SECTION II.

De la libération et du rapatriement à la fin des hostilités.

Article 75.

Lorsque les belligérants concluront une convention d'armistice, ils devront, en principe, y faire figurer des stipulations concernant le rapatriement des prisonniers de guerre. Si des stipulations à cet égard n'ont pas pu être insérées dans cette convention, les belligérants se mettront néanmoins, le plus tôt possible, en rapport à cet effet. Dans tous les cas, le rapatriement des prisonniers s'effectuera dans le plus bref délai après la conclusion de la paix.

Les prisonniers de guerre qui seraient sous le coup d'une poursuite pénale pour un crime ou un délit de droit commun pourront toutefois être retenus jusqu'à la fin de la procédure et, le cas échéant, jusqu'à l'expiration de la peine. Il en sera de même de ceux condamnés pour un crime ou délit de droit commun.

D'entente entre les belligérants, des commissions pourront être instituées dans le but de rechercher les prisonniers dispersés et d'assurer leur rapatriement.

TITRE V.

Du décès des prisonniers de guerre.

Article 76.

Les testaments des prisonniers de guerre seront reçus et dressés dans les mêmes conditions que pour les militaires de l'armée nationale.

On suivra également les mêmes règles en ce qui concerne les pièces relatives à la constatation des décès.

repatriaci nebo ošetřování v neutrálním státě válečných zajatců zdravých, jestliže přestáli dlouhé zajetí.

Článek 73.

Náklady na repatriaci nebo převoz válečných zajatců do neutrálního státu půjdou od hranic mocnosti, která je měla v zajetí, na účet mocnosti, v jejichž armádách tito zajatci sloužili.

Článek 74.

Nikoho z repatriovaných nesmí býti užito k aktivní vojenské službě.

ODDÍL II.

O osvobození a repatriaci po skončení nepřátelství.

Článek 75.

Když válčíci uzavrou úmluvu o příměří, mají v ní v zásadě býti též obsažena ustanovení o repatriaci válečných zajatců. Jestliže ustanovení o tom nemohla býti vložena do takové úmluvy, mají válčíci přes to o tom co nejdříve jednati. V každém případě však bude uskutečněna repatriace zajatců co nejdříve po uzavření míru.

Váleční zajatci, kteří by byli trestně stíháni pro zločin nebo trestný čin obecného práva, mohou býti zadrženi až do skončení řízení, po případě až do odpykání trestu. To platí i o zajatcích, kteří byli odsouzeni pro zločin nebo trestný čin obecného práva.

Dohodou válčících mohou býti zřízeny komise k vyhledávání roztroušených zajatců a k jejich repatriaci.

HLAVA V.

O úmrtí válečných zajatců.

Článek 76.

Poslední pořízení válečných zajatců budou přijímána a zřizována za týchž podmínek, jaké platí pro vojenské osoby vlastní armády.

Totéž platí o listinách vztahujících se k zjištění úmrtí.

Les belligérants veilleront à ce que les prisonniers de guerre décédés en captivité soient enterrés honorablement et à ce que les tombes portent toutes indications utiles, soient respectées et convenablement entretenues.

TITRE VI.

Des bureaux de secours et de renseignements concernant les prisonniers de guerre.

Article 77.

Dès le début des hostilités, chacune des Puissances belligérantes, ainsi que les Puissances neutres qui auront recueilli des belligérants, constitueront un bureau officiel de renseignements sur les prisonniers de guerre se trouvant sur leur territoire.

Dans le plus bref délai possible, chacune des Puissances belligérantes informera son bureau de renseignements de toute capture de prisonniers effectuée par ses armées, en lui donnant tous renseignements d'identité dont elle dispose permettant d'aviser rapidement les familles intéressées, et en lui faisant connaître les adresses officielles auxquelles les familles pourront écrire aux prisonniers.

Le bureau de renseignements fera parvenir d'urgence toutes ces indications aux Puissances intéressées, par l'entremise, d'une part, des Puissances protectrices et, d'autre part, de l'agence centrale prévue à l'article 79.

Le bureau de renseignements, chargé de répondre à toutes les demandes qui concernent les prisonniers de guerre, recevra des divers services compétents toutes les indications relatives aux internements et aux mutations, aux mises en liberté sur parole, aux rapatriements, aux évasions, aux séjours dans les hôpitaux, aux décès, ainsi que les autres renseignements nécessaires pour établir et tenir à jour une fiche individuelle pour chaque prisonnier de guerre.

Le bureau portera sur cette fiche, dans la mesure du possible et sous réserve des dispositions de l'article 5: le numéro matricule, les noms et prénoms, la date et le lieu de naissance, le grade et le corps de troupe de l'intéressé, le prénom du père et le nom de la mère, l'adresse de la personne à aviser en cas d'accident, les blessures, la date et le lieu de la capture, de l'internement, des blessures, de la mort, ainsi que tous les autres renseignements importants.

Des listes hebdomadaires contenant tous

Válčící budou dbáti toho, aby váleční zajatci zemřelí v zajetí byli čestně pochováni, aby byla na jejich hrobech všechna potřebná označení a aby hroby byly chovány v účtě a slušně udržovány.

HLAVA VI.

Kanceláře pro pomoc válečným zajatcům a pro zprávy o nich.

Článek 77.

Při zahájení nepřátelství ustaví každá z válčících mocností, jakož i neutrální mocnosti, které přijaly příslušníky válčících, úřední kancelář pro zprávy o válečných zajatcích, kteří jsou na jejich území.

Každá z válčících mocností uvědomí v době co nejkratší tuto svou kancelář o každém případu zajetí uskutečněném jejími armádami, při čemž jí poskytne veškeré zprávy týkající se totožnosti, jež má po ruce a které umožňují rychle zpravit rodiny na tom zúčastněné a současně jí oznámí úřední adresy, na něž rodiny budou moci zajatcům psát.

Kancelář pro zprávy oznámí s urychlením všechny tyto údaje zúčastněným mocnostem, a to jednak prostřednictvím ochranných mocností, jednak prostřednictvím ústřední kanceláře uvedené v čl. 79.

Kancelář pro zprávy, pověřená odpovídati na všechny dotazy týkající se válečných zajatců, dostane od různých příslušných úřadů veškeré údaje týkající se internování a jeho změn, propuštění na svobodu na čestné slovo, repatriace, útěku, pobytu v nemocnicích, úmrtí, jakož i ostatní zprávy nutné k sepsání a k udržování osobního listu o každém válečném zajatci.

Na tomto listu запиše kancelář v mezích možnosti a s výhradou ustanovení článku 5: matriční číslo, jméno a příjmení, den a místo narození, hodnost a vojenské těleso toho, o něž jde, křestní jméno otcovo a jméno matčino, adresu osoby, kterou je třeba zpravit pro případ úrazu, zranění, den a místo zajetí, internování, zranění a úmrtí, jakož i všechny jiné důležité zprávy.

Týdenní výkazy obsahující všechny nové

les nouveaux renseignements susceptibles de faciliter l'identification de chaque prisonnier seront transmises aux Puissances intéressées.

La fiche individuelle du prisonnier de guerre sera remise après la conclusion de la paix à la Puissance qu'il aura servi.

Le bureau de renseignements sera en outre tenu de recueillir tous les objets d'usage personnel, valeurs, correspondances, carnets de solde, signes d'identité, etc., qui auront été délaissés par les prisonniers de guerre rapatriés, libérés sur parole, évadés ou décédés, et de les transmettre aux pays intéressés.

Article 78.

Les sociétés de secours pour les prisonniers de guerre, régulièrement constituées selon la loi de leur pays, et ayant pour objet d'être les intermédiaires de l'action charitable, recevront de la part des belligérants, pour elles et pour leurs agents dûment accrédités, toute facilité, dans les limites tracées par les nécessités militaires, pour accomplir efficacement leur tâche d'humanité. Les délégués de ces sociétés pourront être admis à distribuer des secours dans les camps, ainsi qu'aux lieux d'étape des prisonniers rapatriés, moyennant une permission personnelle délivrée par l'autorité militaire et en prenant l'engagement, par écrit, de se soumettre à toutes les mesures d'ordre et de police que celle-ci prescrirait.

Article 79.

Une agence centrale de renseignements sur les prisonniers de guerre sera créée en pays neutre. Le Comité international de la Croix-Rouge proposera aux Puissances intéressées, s'il le juge nécessaire, l'organisation d'une telle agence.

Cette agence sera chargée de concentrer tous les renseignements, intéressant les prisonniers, qu'elle pourra obtenir par les voies officielles ou privées; elle les transmettra le plus rapidement possible au pays d'origine des prisonniers ou à la Puissance qu'ils auront servie.

Ces dispositions ne devront pas être interprétées comme restreignant l'activité humanitaire du Comité international de la Croix-Rouge.

Article 80.

Les bureaux de renseignements jouiront de la franchise de port en matière postale, ainsi que de toutes exemptions prévues à l'article 38.

zprávy, jež mohou usnadniti identifikaci každého zajatce, budou odevzdávány zúčastněným mocnostem.

Osobní list válečného zajatce bude vydán po uzavření míru mocnosti, které zajatec sloužil.

Kancelář pro zprávy bude mimo to povinna shromážďiti všechny předměty osobní potřeby, cennosti, korespondenci, žoldové knížky, znamení totožnosti a t. d., které byly zanechány repatriovanými válečnými zajatci, propuštěnými na čestné slovo, uprchlými nebo zemřelými, a odevzdati je zúčastněným státům.

Článek 78.

Společnosti pro pomoc válečným zajatcům řádně ustanovené podle zákona svého státu, které mají býti prostředníkem pro dobročinnou činnost, dostanou od válčících pro sebe a pro své řádně pověřené jednatele v mezích daných vojenskými nutnostmi veškeré úlevy, pro účinné plnění svého humanitního úkolu. Zástupcům těchto společností může býti dovoleno rozdělovati podpory v táborech, jakož i v etapních zastávkách repatriovaných zajatců, a to na základě osobního povolení, vydaného vojenským úřadem, a když se písemně zavázali, že se podřídí všem pořádkovým a policejním opatřením, předepsaným tímto úřadem.

Článek 79.

V neutrálním státě bude zřízen ústřední informační úřad o válečných zajatcích. Jestliže to bude považováti za nutné, navrhne Mezinárodní výbor Červeného kříže součastněným mocnostem organisaci takového úřadu.

Tento úřad bude pověřen soustředěním všech zpráv týkajících se zajatců, které mu bude možno získati cestou úřední nebo soukromou; tyto zprávy odevzdá co nejrychleji do vlasti zajatcovy nebo mocnosti, které zajatec sloužil.

Tato ustanovení nesmějí býti vykládána jako omezující humanitní činnost Mezinárodního výboru Červeného kříže.

Článek 80.

Informační kanceláře budou požívati při poštovní dopravě osvobození od poštovního, jakož i všech výhod stanovených v čl. 38.

TITRE VII.

De l'application de la convention à certaines catégories de civils.

Article 81.

Les individus qui suivent les forces armées sans en faire directement partie, tels que les correspondants, les reporters de journaux, les vivandiers, les fournisseurs, qui tomberont au pouvoir de l'ennemi et que celui-ci jugera utile de détenir, auront droit au traitement des prisonniers de guerre, à condition qu'ils soient munis d'une légitimation de l'autorité militaire des forces armées qu'ils accompagnaient.

TITRE VIII.

De l'exécution de la convention.

SECTION I.

Dispositions générales.

Article 82.

Les dispositions de la présente Convention devront être respectées par les Hautes Parties Contractantes en toutes circonstances.

Au cas où, en temps de guerre, un des belligérants ne serait pas partie à la Convention, ses dispositions demeureront néanmoins obligatoires entre les belligérants qui y participent.

Article 83.

Les Hautes Parties Contractantes se réservent le droit de conclure des conventions spéciales sur toutes questions relatives aux prisonniers de guerre qu'il leur paraîtrait opportun de régler particulièrement.

Les prisonniers de guerre resteront au bénéfice de ces accords jusqu'à l'achèvement du rapatriement, sauf stipulations expresses contraires contenues dans les susdits accords ou dans des accords ultérieurs, ou également sauf mesures plus favorables prises par l'une ou l'autre des Puissances belligérantes à l'égard des prisonniers qu'elles détiennent.

En vue d'assurer l'application, de part et d'autre, des stipulations de la présente Convention, et de faciliter la conclusion des conventions spéciales prévues ci-dessus, les belligérants pourront autoriser, dès le début des hostilités, des réunions de représentants des autorités respectives chargées de l'administration des prisonniers de guerre.

Article 84.

Le texte de la présente Convention et des

HLAVA VII.

O použití úmluvy na jisté druhy občanských osob.

Článek 81.

Osoby, které provázejí ozbrojenou moc, aniž jsou přímo její součástí, jako dopisovatelé, novinářští reportéři, prodavači, zásobovatelé, kteří upadnou v moc nepřítele a které nepřítel bude považovati za účelné zadržeti, mají právo, aby se s nimi nakládalo jako s válečnými zajatci, ovšem s podmínkou, že budou míti legitimaci vydanou vojenským úřadem ozbrojené moci, kterou doprovázeli.

HLAVA VIII.

O provádění úmluvy.

ODDÍL I.

Všeobecná ustanovení.

Článek 82.

Ustanovení této úmluvy bude dbáno Vysokými smluvními stranami za všech okolností.

Pro případ, že by za války některý z válčících nebyl smluvní stranou této úmluvy, zůstanou její ustanovení přes to závaznými mezi válčícími, kteří jsou v ní účastni.

Článek 83.

Vysoké smluvní strany si vyhrazují právo uzavřít zvláštní úmluvy o všech otázkách týkajících se válečných zajatců, které pokládají za vhodné zvlášť upravit.

Váleční zajatci budou požívatí výhod těchto dohod až do skončení repatriace, leč by tyto dohody nebo dohody příští obsahovaly výslovná ustanovení jiná, nebo že by některá z válčících mocností zavedla opatření příznivější pro zajatce, které má v moci.

Aby provádění ustanovení této úmluvy s jedné i druhé strany bylo zajištěno a aby se usnadnilo uzavření zvláštních shora uvedených úmluv, mohou válčící při zahájení nepřátelství dáti svolení ke schůzím zástupců příslušných úřadů, pověřených správou věcí týkajících se válečných zajatců.

Článek 84.

Znění této úmluvy a zvláštních úmluv,

conventions spéciales prévues à l'article précédent sera affiché, autant que possible dans la langue maternelle des prisonniers de guerre, à des emplacements où il pourra être consulté par tous les prisonniers.

Le texte de ces conventions sera communiqué, sur leur demande, aux prisonniers qui se trouveraient dans l'impossibilité de prendre connaissance du texte affiché.

Article 85.

Les Hautes Parties Contractantes se communiqueront par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse les traductions officielles de la présente Convention, ainsi que les lois et règlements qu'elles pourront être amenées à adopter pour assurer l'application de la présente Convention.

SECTION II.

De l'organisation du contrôle.

Article 86.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent que l'application régulière de la présente Convention trouvera une garantie dans la possibilité de collaboration des Puissances protectrices chargées de sauvegarder les intérêts des belligérants; à cet égard, les Puissances protectrices pourront, en dehors de leur personnel diplomatique, désigner des délégués parmi leurs propres ressortissants ou parmi les ressortissants d'autres Puissances neutres. Ces délégués devront être soumis à l'agrément du belligérant auprès duquel ils exerceront leur mission.

Les représentants de la Puissance protectrice ou ses délégués agréés seront autorisés à se rendre dans toutes les localités, sans aucune exception, où sont internés des prisonniers de guerre. Ils auront accès dans tous les locaux occupés par des prisonniers et pourront s'entretenir avec ceux-ci, en règle générale sans témoin, personnellement ou par l'intermédiaire d'interprètes.

Les belligérants faciliteront dans la plus large mesure possible la tâche des représentants ou des délégués agréés de la Puissance protectrice. Les autorités militaires seront informées de leur visite.

Les belligérants pourront s'entendre pour admettre que des personnes de la propre nationalité des prisonniers soient admises à participer aux voyages d'inspection.

introduced in the preceding article, will be displayed in the mother tongue of the war prisoners in places where they can be consulted by all the prisoners.

Prisoners, who would not have the opportunity of seeing the text of the Convention, will, on their request, be given the text of the Convention.

Článek 85.

Vysoké smluvní strany si navzájem oznámí prostřednictvím Spolkové rady švýcarské úřední překlady této úmluvy, jakož i zákony a nařízení, které snad vydají k jejímu provedení.

ODDÍL II.

O organisaci dozoru.

Článek 86.

Vysoké smluvní strany uznávají, že řádné provádění této úmluvy bude zaručeno umožněním spolupráce s ochrannými mocnostmi, pověřenými ochranou zájmů válečných; za tím účelem mohou ochranné mocnosti určit mimo svůj diplomatický personál též delegáty ze svých vlastních příslušníků nebo z příslušníků jiných neutrálních mocností. Pro tyto delegáty bude třeba schválení válečnického, u něhož mají konati své poslán.

Representatives of the protecting Power or its authorised delegates will be permitted to visit all localities, without exception, where war prisoners are interned. They will have access to all places occupied by prisoners and will be able to communicate with them, in general without a witness, personally or through interpreters.

The belligerents will facilitate in the widest possible measure the task of the representatives or authorised delegates of the protecting Power. The military authorities will be informed of their visits.

The belligerents may agree to admit persons of the nationality of the prisoners to participate in inspection journeys.

Article 87.

En cas de désaccord entre les belligérants sur l'application des dispositions de la présente Convention, les Puissances protectrices devront, dans la mesure du possible, prêter leurs bons offices aux fins de règlement du différend.

A cet effet, chacune des Puissances protectrices pourra, notamment, proposer aux belligérants intéressés une réunion de représentants de ceux-ci, éventuellement sur un territoire neutre convenablement choisi. Les belligérants seront tenus de donner suite aux propositions qui leur seront faites dans ce sens. La Puissance protectrice pourra, le cas échéant, soumettre à l'agrément des Puissances en cause une personnalité appartenant à une Puissance neutre ou une personnalité déléguée par le Comité international de la Croix-Rouge, qui sera appelée à participer à cette réunion.

Article 88.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'activité humanitaire que le Comité international de la Croix-Rouge pourra déployer pour la protection des prisonniers de guerre, moyennant l'agrément des belligérants intéressés.

SECTION III.

Dispositions finales.

Article 89.

Dans les rapports entre Puissances liées par la Convention de La Haye concernant les lois et coutumes de la guerre sur terre, qu'il s'agisse de celle du 29 juillet 1899 ou de celle du 18 octobre 1907, et qui participent à la présente Convention, celle-ci complétera le chapitre II du Règlement annexé aux susdites Conventions de La Haye.

Article 90.

La présente Convention, qui portera la date de ce jour, pourra, jusqu'au premier février 1930, être signée au nom de tous les pays représentés à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 1er juillet 1929.

Article 91.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque instrument de ratification un procès-verbal dont

Článek 87.

Při neshodě mezi válčícími o použití ustanovení této úmluvy mají ochranné mocnosti v mezích možnosti poskytnouti své dobré služby za účelem urovnání neshody.

Za tím účelem může zejména každá z ochranných mocností navrhnouti zúčastněným válčícím schůzi jejich zástupců, po případě na neutrálním území vhodně zvoleném. Válčící jsou povinni vyhověti návrhům, které jim byly učiněny v tomto smyslu. Ochranná mocnost může po případě předložití mocnostem, o něž jde, ke schválení osobnost náležející některé neutrální mocnosti anebo některou osobnost vyslanou Mezinárodním výborem Červeného kříže, jež by byla pozvána zúčastniti se této schůze.

Článek 88.

Předchozí ustanovení nejsou překážkou humanitní činnosti, kterou může se svolením zúčastněných válčících vyvíjet Mezinárodní výbor Červeného kříže za účelem ochrany válečných zajatců.

ODDÍL III.

Konečná ustanovení.

Článek 89.

Ve vztazích mezi mocnostmi, které jsou vázány haagskou úmluvou o zákonech a obyčejích pozemní války, ať již jde o úmluvu z 29. července 1899, nebo o úmluvu z 18. října 1907, a které jsou účastny této úmluvy, doplní tato úmluva kapitolu II. Řádu připojeného k výše uvedeným haagským úmluvám.

Článek 90.

Tato úmluva, jež bude míti datum dnešního dne, může býti podepsána až do 1. února 1930 jménem všech států zastoupených na konferenci, která byla zahájena v Ženevě dne 1. července 1929.

Článek 91.

Tato úmluva bude co nejdříve ratifikována.

Ratifikační listiny budou uloženy v Bernu.

O uložení každé ratifikační listiny bude učiněn zápis, jehož jeden ověřený opis bude

une copie, certifiée conforme, sera remise par le Conseil fédéral suisse aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 92.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après que deux instruments de ratification au moins auront été déposés.

Ultérieurement, elle entrera en vigueur pour chaque Haute Partie Contractante six mois après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 93.

A partir de la date de sa mise en vigueur, la présente Convention sera ouverte aux adhésions données au nom de tout pays au nom duquel cette Convention n'aura pas été signée.

Article 94.

Les adhésions seront notifiées par écrit au Conseil fédéral suisse et produiront leurs effets six mois après la date à laquelle elles lui seront parvenues.

Le Conseil fédéral suisse communiquera les adhésions aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 95.

L'état de guerre donnera effet immédiat aux ratifications déposées et aux adhésions notifiées par les Puissances belligérantes avant ou après le début des hostilités. La communication des ratifications ou adhésions reçues des Puissances en état de guerre sera faite par le Conseil fédéral suisse par la voie la plus rapide.

Article 96.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. La dénonciation ne produira ses effets qu'un an après que la notification en aura été faite par écrit au Conseil fédéral suisse. Celui-ci communiquera cette notification aux Gouvernements de toutes les Hautes Parties Contractantes.

La dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Haute Partie Contractante qui l'aura notifiée.

En outre, cette dénonciation ne produira pas ses effets au cours d'une guerre dans laquelle serait impliquée la Puissance dénonçante. En ce cas, la présente Convention con-

zslán Spolkovou radou švýcarskou vládám všech států, jejichž jménem tato úmluva byla podepsána nebo přístup oznámen.

Článek 92.

Tato úmluva nabude účinnosti šest měsíců po složení nejméně dvou ratifikačních listin.

Později nabude účinnosti pro každou z Vysokých smluvních stran šest měsíců po složení její ratifikační listiny.

Článek 93.

Počínaje dnem nabytí účinnosti, zůstane tato úmluva otevřena pro přístup každého státu, jehož jménem nebyla podepsána.

Článek 94.

Přístupy budou oznámeny písemně Spolkové radě švýcarské a nabudou účinnosti šest měsíců ode dne, kdy jí došly.

Spolková rada švýcarská oznámí přístupy vládám všech států, jejichž jménem úmluva byla podepsána aneb přístup oznámen.

Článek 95.

Za válečného stavu nabudou ratifikace a přístupy složené a oznámené válčícími mocnostmi před zahájením nepřátelství nebo po něm, okamžité působnosti. Oznámení o ratifikacích nebo přístupech došlých od mocností jsoucích ve válečném stavu bude učiněno Spolkovou radou švýcarskou nejrychlejším způsobem.

Článek 96.

Každá z Vysokých smluvních stran bude mít možnost vypovědět tuto úmluvu. Výpověď nabude účinnosti teprve jeden rok po písemném oznámení Spolkové radě švýcarské. Ta uvědomí o tomto oznámení vlády všech Vysokých smluvních stran.

Výpověď nabude účinnosti jen pro Vysokou smluvní stranu, která ji oznámila.

Mimo to výpověď nenabude účinnosti během války, do níž by byla vmíšena vypovídací mocnost. V tomto případě bude tato úmluva platit i přes dobu jednoho roku až

tinuera à produire ses effets, au delà du délai d'un an, jusqu'à la conclusion de la paix et, en tout cas, jusqu'à ce que les opérations du rapatriement soient terminées.

Article 97.

Une copie certifiée conforme de la présente Convention sera déposée aux archives de la Société des Nations par les soins du Conseil fédéral suisse. De même, les ratifications, adhésions et dénonciations qui seront notifiées au Conseil fédéral suisse seront communiquées par lui à la Société des Nations.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt-sept juillet mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives de la Confédération Suisse et dont des copies, certifiées conformes, seront remises aux Gouvernements de tous les pays invités à la Conférence.

Pour l'ALLEMAGNE:

EDMUND RHOMBERG

Pour les ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

ELIOT WADSWORTH

HUGH R. WILSON

Pour l'AUTRICHE:

LE

Pour la BELGIQUE:

Dr. DEMOLDER

J. de RUELLE

Pour la BOLIVIE:

A. CORTADELLAS

Pour le BRÉSIL:

RAOUL DO RIO-BRANCO

Pour la GRANDE-BRETAGNE et l'IRLANDE DU NORD, ainsi que TOUTE PARTIE de l'EMPIRE BRITANNIQUE NON MEMBRE SÉPARÉ DE LA SOCIÉTÉ DES NATIONS:

HORACE RUMBOLD

Pour le CANADA:

W. A. RIDDELL

do uzavření míru a na každý způsob až do skončení akce repatriační.

Článek 97.

Ověřený opis této úmluvy bude uložen péčí Spolkové rady švýcarské v archivu Společnosti národů. Stejně i ratifikace, přístupy a výpovědi, které budou oznámeny Spolkové radě švýcarské, budou touto sděleny Společnosti národů.

Čemuž na svědomí výše jmenovaní zmocněnci podepsali tuto úmluvu.

Sepsáno v Ženevě dvacátého sedmého července tisíc devět set dvacet devět v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu konfederace Švýcarské a jehož ověřené opisy budou odevzdány vládám všech států, pozvaných na tuto konferenci.

Za NĚMECKO:

EDMUND RHOMBERG

Za SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ:

ELIOT WADSWORTH

HUGH R. WILSON

Za RAKOUSKO:

LEITMAIER

Za BELGII:

Dr. DEMOLDER

J. de RUELLE

Za BOLIVII:

A. CORTADELLAS

Za BRASILII:

RAOUL DO RIO-BRANCO

Za VELKOU BRITANII A SEVERNÍ IRSKO, JAKOŽ I VŠECHNY ČÁSTI BRITSKÉ ŘÍŠE, JEŽ NEJSOU SAMOSTATNÝMI ČLENY SPOLEČNOSTI NÁRODŮ:

HORACE RUMBOLD

Za KANADU:

W. A. RIDDELL

Pour l'Australie:

CLAUD RUSSELL

Pour la Nouvelle-Zélande:

CLAUD RUSSELL

Pour l'Afrique du Sud:

ERIC H. LOUW

Pour l'État Libre d'Irlande:

SEAN LESTER

Pour l'Inde:

CLAUD RUSSELL

Pour la Bulgarie:

D. MIKOFF

STEPHAN N. LAFTCHIEFF

Pour le Chili:

GMO NOVOA

D. PULGAR

Pour la Chine:

C. Y. HSIAO

Pour la Colombie:

FRANCISCO JOSÉ URRUTIA

Pour Cuba:

CARLOS DE ARMENTEROS

CARLOS BLANCO

Pour le Danemark:

HARALD SCAVENIUS

GUSTAV RASMUSSEN

Pour la République Dominicaine:

CH. ACKERMANN

Pour l'Égypte:

MOHAMMED ABDEL MONEIM RIAD

H. W. M. SIMAIKA

Pour l'Espagne:

Ad Referendum

MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
MARQUÉS DE LA TORREHERMOSA

Za Australii:

CLAUD RUSSELL

Za Nový Zeeland:

CLAUD RUSSELL

Za Jižní Afriku:

ERIC H. LOUW

Za Svolobodný Stát Irský:

SEAN LESTER

Za Indii:

CLAUD RUSSELL

Za Bulharsko:

D. MIKOFF

STEPHAN N. LAFTCHIEFF

Za Chili:

GMO NOVOA

D. PULGAR

Za Čínu:

C. Y. HSIAO

Za Kolumbii:

FRANCISCO JOSÉ URRUTIA

Za Kubu:

CARLOS DE ARMENTEROS

CARLOS BLANCO

Za Dánsko:

HARALD SCAVENIUS

GUSTAV RASMUSSEN

Za Republiku Dominikánskou:

CH. ACKERMANN

Za Egypt:

MOHAMMED ABDEL MONEIM RIAD

H. W. M. SIMAIKA

Za Španělsko:

Ad Referendum

MAURICIO LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
MARQUÉS DE LA TORREHERMOSA

Pour l'ESTONIE:

Dr. LEESMENT

Pour la FINLANDE:

A. E. MARTOLA

Pour la FRANCE:

H. DE MARCILLY

J. DU SAULT

Pour la GRÈCE:

R. RAPHAEL

S. VENISELOS

Pour la HONGRIE:

PAUL DE HEVESY

Pour l'ITALIE:

GIOVANNI CIRAOLLO

Pour le JAPON:

ISABURO YOSHIDA

S. SHIMOMURA

S. MIURA

Pour la LETTONIE:

CHARLES DUZMANS

Dr. OSKAR VOIT

Pour le LUXEMBOURG:

CH. G. VERMAIRE

Pour le MEXIQUE:

FR. CASTILLO NAJERA

Pour le NICARAGUA:

A. SOTTILE

Pour la NORVÈGE:

J. IRGENS

JENS MEINICH

Pour les PAYS-BAS:

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK

Dr. DIEHL

J. HARBERTS

Za ESTONSKO:

Dr. LEESMENT

Za FINSKO:

A. E. MARTOLA

Za FRANCII:

H. DE MARCILLY

J. DU SAULT

Za ŘECKO:

R. RAPHAEL

S. VENISELOS

Za MAĎARSKO:

PAUL DE HEVESY

Za ITALII:

GIOVANNI CIRAOLLO

Za JAPONSKO:

ISABURO YOSHIDA

S. SHIMOMURA

S. MIURA

Za LOTYŠSKO:

CHARLES DUZMANS

Dr. OSKAR VOIT

Za LUCEMBURSKO:

CH. G. VERMAIRE

Za MEXIKO:

FR. CASTILLO NAJERA

Za NICARAGUU:

A. SOTTILE

Za NORSKO:

J. IRGENS

JENS MEINICH

Za NIZOZEMÍ:

W. DOUDE VAN TROOSTWIJK

Dr. DIEHL

J. HARBERTS

Pour la PERSE: ANOUCHIREVAN SEPAHBODI	Za PERSII: ANOUCHIREVAN SEPAHBODI
Pour la POLOGNE: JÓZEF G. PRACKI W. JERZY BABECKI	Za POLSKO: JÓZEF G. PRACKI W. JERZY BABECKI
Pour le PORTUGAL: VASCO DE QUEVEDO F. DE CALHEIROS E MENEZES	Za PORTUGALSKO: VASCO DE QUEVEDO F. DE CALHEIROS E MENEZES
Pour la ROUMANIE: M. B. BOERESCO COLONEL E. VERTEJANO	Za RUMUNSKO: M. B. BOERESCO COLONEL E. VERTEJANO
Pour le ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES: I. CHOUMENKOVITCH	Za KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ: I. CHOUMENKOVITCH
Pour le SIAM: VARNVAIDYA	Za SIAM: VARNVAIDYA
Pour la SUÈDE: K. I. WESTMAN	Za ŠVÉDSKO: K. I. WESTMAN
Pour la SUISSE: PAUL DINICHERT HAUSER ZÜBLIN DE LA HARPE SCHINDLER	Za ŠVÝCARSKO: PAUL DINICHERT HAUSER ZÜBLIN DE LA HARPE SCHINDLER
Pour la TCHÉCOSLOVAQUIE: ZD. FIERLINGER	Za ČESKOSLOVENSKO: ZD. FIERLINGER
Pour la TURQUIE: HASSAN Dr. ABDULKADIR M. NUSRET Dr. AKIL MOUKHTAR	Za TURECKO: HASSAN Dr. ABDULKADIR M. NUSRET Dr. AKIL MOUKHTAR
Pour l'URUGUAY: ALFREDO DE CASTRO	Za URUGUAY: ALFREDO DE CASTRO
Pour le VÉNEZUÉLA: C. PARRA-PÉREZ I. M. HURTADO-MACHADO	Za VENEZUELU: C. PARRA-PÉREZ I. M. HURTADO-MACHADO

ANNEXE À LA CONVENTION
relative au traitement des prisonniers de
guerre du 27 Juillet 1929.

Accord-type

concernant le rapatriement direct et l'hospitalisation en pays neutre des prisonniers de guerre pour raisons de santé.

I. — Principes directeurs pour le rapatriement direct et l'hospitalisation en pays neutre.

A. — Rapatriement direct.

Seront rapatriés directement:

1° Les malades et blessés dont, d'après les prévisions médicales, la curabilité en une année n'est pas présumable, leur état exigeant un traitement, et leur aptitude intellectuelle ou corporelle paraissant avoir subi une diminution considérable;

2° Les malades et blessés incurables dont l'aptitude intellectuelle ou corporelle paraît avoir subi une diminution considérable;

3° Les malades et blessés guéris dont l'aptitude intellectuelle ou corporelle paraît avoir subi une diminution considérable.

B. — Hospitalisation en pays neutre.

Seront hospitalisés:

1° Les malades et blessés dont la guérison est présumable dans le délai d'un an, cette guérison apparaissant comme plus sûre et plus rapide si les malades et blessés sont mis au bénéfice des ressources qu'offre le pays neutre que si leur captivité proprement dite est prolongée;

2° Les prisonniers de guerre dont la santé intellectuelle ou physique paraît, d'après les prévisions médicales, menacée sérieusement par le maintien en captivité, tandis que l'hospitalisation en pays neutre pourrait probablement les soustraire à ce risque.

C. — Rapatriement des hospitalisés en pays neutre.

Seront rapatriés les prisonniers de guerre hospitalisés en pays neutre qui appartiennent aux catégories suivantes:

1° Ceux dont l'état de santé se présente comme étant ou devenant tel qu'ils rentrent dans les catégories des rapatriables pour raisons de santé;

PŘÍLOHA K ÚMLUVĚ

o nakládání s válečnými zajatci ze dne
27. července 1929.

Vzor dohody

o přímé repatriaci a ošetření válečných zajatců v neutrálním státě z důvodů zdravotních.

I. Vůdčí zásady pro přímou repatriaci a ošetřování v neutrálním státě.

A. Přímá repatriace.

Přímo budou repatriováni:

1. Nemocní a ranění, jejichž vyléčení do roka nelze podle lékařského úsudku očekávat, jestliže jejich stav vyžaduje léčení a je-li pravděpodobno, že jejich duševní nebo tělesná schopnost byla značně zmenšena;

2. nevléčitelní nemocní a ranění, jestliže jejich duševní nebo tělesná schopnost byla značně zmenšena;

3. vyléčení nemocní a ranění, u nichž se zdá, že jejich duševní nebo tělesná schopnost byla značně zmenšena.

B. Ošetřování v neutrálním státě.

Budou ošetřováni:

1. Nemocní a ranění, jejichž uzdravení se dá očekávat do jednoho roku a jestliže toto uzdravení zdá se jistějším a rychlejším, budou-li tito nemocní a ranění moci těžiti ze zdrojů, jež poskytuje neutrální stát, nežli kdyby jejich zajetí ve vlastním slova smyslu bylo prodlužováno;

2. váleční zajatci, jejichž duševní neb tělesné zdraví se jeví podle úsudků lékařských vážně ohroženo dalším trváním zajetí, zatím co ošetřením v neutrálním státě by mohli býti ušetřeni pravděpodobně tohoto nebezpečí.

C. Repatriace ošetřovaných v neutrálním státě.

Budou repatriováni váleční zajatci, ošetřováni v neutrálním státě, kteří patří k těmto skupinám:

1. ti, jichž zdravotní stav je nebo stává se takovým, že spadají mezi ty, kdož mohou býti repatriováni z důvodů zdravotních;

20 Les guéris dont l'aptitude intellectuelle ou physique paraît avoir subi une diminution considérable.

II. — Principes spéciaux pour le rapatriement direct ou l'hospitalisation en pays neutre.

A. — Rapatriement.

Seront rapatriés:

10 Tous les prisonniers de guerre atteints, à la suite de lésions organiques, des altérations suivantes, effectives ou fonctionnelles: perte de membre, paralysie, altérations articulaires ou autres, pour autant que le défaut est d'au moins un pied ou une main, ou qu'il équivaut à la perte d'un pied ou d'une main;

20 Tous les prisonniers de guerre blessés ou lésés dont l'état est tel qu'il fait d'eux des infirmes dont on ne peut pas, médicalement, prévoir la guérison dans le délai d'un an;

30 Tous les malades dont l'état est tel qu'il fait d'eux des infirmes dont on ne peut pas, médicalement, prévoir la guérison dans le délai d'un an;

A cette catégorie appartiennent en particulier:

a) Les tuberculoses progressives d'organes quelconques qui, d'après les prévisions médicales, ne peuvent plus être guéries ou au moins considérablement améliorées par une cure en pays neutre;

b) Les affections non tuberculeuses des organes respiratoires présumées incurables (ainsi, avant tout, l'emphysème pulmonaire fortement développé avec ou sans bronchite, les dilatations bronchiques, l'asthme grave, les intoxications par les gaz etc.);

c) Les affections chroniques graves des organes de la circulation (par exemple les affections valvulaires avec tendances aux troubles de compensation, les affections relativement graves du myocarde, du péricarde et des vaisseaux, en particulier les anévrysmes inopérables des gros vaisseaux, etc.);

d) Les affections chroniques graves des organes digestifs;

e) Les affections chroniques graves des organes urinaires et sexuels (avant tout par exemple: tous les cas de néphrites chroniques confirmées avec séméiologie complète, et tout particulièrement lorsqu'il existe déjà des altérations cardiaques et vasculaires, de même les pyélites et cystites chroniques, etc.);

2. uzdravení, u nichž se zdá, že jejich tělesná neb duševní schopnost byla značně zmenšena.

II. Zvláštní zásady pro přímou repatriaci nebo ošetřování v neutrálním státě.

A. Repatriace.

Budou repatriováni:

1. Všichni váleční zajatci stížení následkem organických zranění těmito skutečnými nebo funkčními změnami: ztrátou údu, ochrnutím, kloubovými nebo jinými změnami, pokud touto vadou je postižena alespoň noha nebo ruka anebo rovná-li se tato vada ztrátě nohy nebo ruky;

2. všichni ranění nebo poškození váleční zajatci, jejichž zdravotní stav z nich činí mrzáky a jejichž uzdravení nelze lékařsky očekávat do jednoho roku;

3. všichni nemocní, jejichž zdravotní stav z nich činí mrzáky a jejichž uzdravení nelze lékařsky očekávat do jednoho roku.

Do této skupiny patří zejména:

a) postupující tuberkulózy některých orgánů, které podle lékařských posudků jsou nevyléčitelné nebo nemohou býti alespoň značně zlepšeny léčením v neutrálním státě,

b) netuberkulosní onemocnění orgánů dýchacích, o nichž lze předpokládati, že jsou nevyléčitelná (tak především silně vyvinutá rozedma plic se zánětem průdušek nebo bez něho, rozšíření průdušek, těžké asthma, otrava plyny a pod.),

c) chronická těžká onemocnění orgánů oběhu krevního (na př.: poruchy srdečních chlopní se sklonem ke kompenzačním poruchám, značně těžké poruchy svalů srdečního, srdečníku a cév, obzvláště aneurysmata velkých cév, jež nelze operovati, a t. d.),

d) chronická těžká onemocnění zažívacích orgánů,

e) chronická těžká onemocnění orgánů močových a pohlavních, především na př. veškeré případy chronických zánětů ledvin se všemi příznaky a zejména, když již jsou tu poruchy srdeční a chlopenní; též pyelitidy a cystitidy chronické a t. d.,

f) Les maladies chroniques graves du système nerveux central et périphérique (ainsi, avant tout, la neurasthénie et l'hystérie graves, tous les cas incontestables d'épilepsie, le Basedow grave, etc.);

g) La cécité des deux yeux, ou celle d'un œil lorsque la vision de l'autre reste inférieure à 1 malgré l'emploi de verres correcteurs; la diminution de l'acuité visuelle au cas où il est impossible de la ramener par la correction à l'acuité de $\frac{1}{2}$ pour un œil du moins; les autres affections oculaires rentrant dans la présente catégorie (glaucome, iritis, choroïdite, etc.);

h) La surdité totale bilatérale, ainsi que la surdité totale unilatérale au cas où l'oreille incomplètement sourde ne perçoit plus la voix parlée ordinaire à un mètre de distance;

i) Tous les cas incontestables d'affections mentales;

k) Les cas graves d'intoxication chronique par les métaux ou par d'autres causes (saturnisme, hydrargyrisme, morphinisme, cocaïnisme, alcoolisme, intoxication par les gaz, etc.);

l) Les affections chroniques des organes locomoteurs (arthrite déformantes, goutte, rhumatismes avec altérations décelables cliniquement), à la condition qu'elles soient graves;

m) Tous les néoplasmes malins, s'ils ne sont pas justiciables d'interventions opératoires relativement bénignes sans danger pour la vie de l'opéré;

n) Tous les cas de malaria avec altérations organiques appréciables (augmentation chronique importante du volume du foie, de la rate, cachexie, etc.);

o) Les affections cutanées chroniques graves, pour autant que leur nature ne constitue pas une indication médicale d'hospitalisation en pays neutre;

p) Les avitaminoses graves (béri-béri, pellagra, scorbut chronique).

B. — Hospitalisation.

Les prisonniers de guerre doivent être hospitalisés s'ils sont atteints des affections suivantes:

10 Toutes les formes de tuberculose d'organes quelconques, si, d'après les connaissances médicales actuelles, elles peuvent être guéries, ou du moins considérablement améliorées par les méthodes applicables en pays neutre (altitude, traitement dans les sanatoria, etc.);

f) chronická těžká onemocnění centrálního a periferního nervového systému, především na př.: těžké případy neurasthenie a hysterie, veškeré nepochybné případy epilepsie, těžké případy Basedovy nemoci a t. d.,

g) oslepnutí obou očí nebo jednoho oka, jestliže ostrost zraková druhého oka klesne pod jednu i při použití skel opravujících ostrost zrakovou. Zmenšení ostrosti zrakové, není-li možno napravit ji na polovičku, alespoň pokud jde o jedno oko. Jiná onemocnění oční, která patří do této skupiny (glaukom, zánět duhovky, zánět cévnatky a t. d.),

h) úplná hluchota obou uší, jakož i úplná hluchota jednoho ucha, jestliže sluch druhého ucha nepostihuje obyčejného hlasu mluveného na vzdálenost jednoho metru,

i) všechny nepochybné případy duševních nemocí,

k) těžké případy chronické otravy kovy, neb z jiných příčin (olovem, rtutí, morfiem, kokainem, alkoholem, otrava plyny a t. d.),

l) chronická onemocnění orgánů lokomočních s tou podmínkou, že jsou těžká (deformující arthritida, dna, revmatismy s poruchami klinicky zjištěnými),

m) veškeré zhoubné nádory, jestliže neopravňují k operativním zákrokům poměrně lehkým, jimiž by život operovaného nebyl uveden v nebezpečí,

n) veškeré případy malarie spojené se značnými organickými změnami (značné chronické zvětšení jater, sleziny, kachexie a t. d.),

o) chronická, těžká onemocnění kožní, nejsou-li té povahy, že je lze lékařsky doporučit k ošetřování v neutrálním státě,

p) těžké avitaminosy (beri-beri, pellagra, chronické kurděje).

B. Ošetřování.

Váleční zajatci mají být ošetřeni, jsou-li postiženi těmito nemocemi:

1. kterékoli druhy tuberkulosity jakéhokoli orgánu, jestliže podle nynějších lékařských znalostí mohou být vyhojeny aneb alespoň značně zlepšeny prostředky použitelnými v neutrálním státě (výška nad mořem, léčení v sanatoriích a t. d.),

20 Toutes les formes -- nécessitant un traitement -- d'affections des organes respiratoires, circulatoires, digestifs, génitourinaires, nerveux, des organes des sens, des appareils locomoteur et cutané, à condition, toutefois, que ces formes d'affections n'appartiennent pas aux catégories prescrivant le rapatriement direct, ou qu'elles ne soient pas des maladies aiguës proprement dites ayant une tendance à la guérison franche. Les affections envisagées dans ce paragraphe sont celles qui offrent par l'application des moyens de cure disponibles en pays neutre des chances de guérison réellement meilleures pour le patient que celui-ci était traité en captivité.

Il y a lieu de considérer tout spécialement les troubles nerveux, dont les causes efficientes ou déterminantes sont les événements de la guerre ou de la captivité même, comme la psychasthénie des prisonniers de guerre et autres cas analogues.

Tous les cas de ce genre dûment constatés doivent être hospitalisés, pour autant que leur gravité ou leurs caractères constitutionnels n'en font pas des cas de rapatriement direct.

Les cas de psychasthénie des prisonniers de guerre qui ne sont pas guéris après trois mois d'hospitalisation en pays neutre ou qui, après ce délai, ne sont pas manifestement en voie de guérison définitive, devront être rapatriés.

30 Tous les cas de blessures, de lésions et leurs conséquences qui offrent des chances de guérison meilleures en pays neutre qu'en captivité, à condition que ces cas ne soient pas, ou bien justiciables du rapatriement direct, ou bien insignifiants;

40 Tous les cas de malaria dûment constatés et ne présentant pas d'altérations organiques décelables cliniquement (augmentation de volume chronique du foie, de la rate, cachexie, etc.), si le séjour en pays neutre offre des perspectives particulièrement favorables de guérison définitive;

50 Tous les cas d'intoxication (en particulier par les gaz, les métaux, les alcaloïdes) pour lesquels les perspectives de guérison en pays neutre sont spécialement favorables;

Seront exclus de l'hospitalisation:

10 Tous les cas d'affections mentales dûment constatées;

20 Toutes les affections nerveuses organiques ou fonctionnelles réputées incurables (ces deux catégories appartiennent à celles donnant droit au rapatriement direct);

2. kterékoli druhy (vyžadující léčení) orgánů dýchacích, cirkulárních, zaživacích, močopohlavních, nervových, smyslových, lokomočních a kožních, s tou podmínkou ovšem, že tyto formy onemocnění nepatří do skupin, při nichž je předepsaná přímá repatriace nebo že to nejsou skutečně prudká onemocnění v pravém slova smyslu, jež mají sklon k úplnému uzdravení. Onemocnění, o nichž jedná tento odstavec, jsou taková, která skýtají naději, že léčbou po ruce jsoucí v neutrálním státě dojde nemocný skutečně lepšího uzdravení, nežli kdyby byl ošetřován v zajetí.

Zvláště je míti na zřeteli poruchy nervové, jejichž příčiny byly výhradně zaviněny událostmi válečnými nebo samým zajetím, jako duševní skleslost válečných zajatců a jiné obdobné případy.

Všechny případy toho druhu, řádně zjištěné, mají býti ošetřovány v neutrálním státě pokud svou vážností a svými konstitučními příznaky nepatří mezi případy přímé repatriace.

V případech duševní skleslosti válečných zajatců, které nejsou vyléčeny po tříměsíčním ošetřování v neutrálním státě, neb u kterých se po tomto čase nejvíce zřejmé známky, že dojde k definitivnímu uzdravení, musí dojíti k repatriaci.

3. ve všech případech ran, poranění a jejich následků, které poskytují naději na lepší uzdravení v neutrálním státě nežli v zajetí, s tou podmínkou, že nejde o případy, jež opravňují přímou repatriaci anebo jsou nepatrné,

4. ve všech případech řádně zjištěné malarie, v nichž nejsou patrné klinicky zjistitelné změny organické (chronické zvětšení jater, sleziny, kachexie a t. d.), jestliže pobyt v neutrálním státě poskytuje obzvláště příznivé vyhlídky na úplné uzdravení,

5. ve všech případech otravy (zejména plyny, kovy a alkaloidy), pro něž jsou v neutrálním státě obzvláště příznivé vyhlídky na uzdravení.

Z ošetřování jsou vyloučeny:

1. veškeré případy onemocnění duševních, řádně zjištěných,

2. veškerá onemocnění nervová, organická nebo funkční, pokládána za nezhojitelná (tyto dva druhy náležejí mezi ty, které opravňují k přímé repatriaci),

30 L'alcoolisme chronique grave;

40 Toutes les affections contagieuses dans la période où elles sont transmissibles (maladies infectieuses aiguës, syphilis primaire et secondaire, trachôme, lèpre etc.).

III. — Observations générales.

Les conditions fixées ci-dessus doivent, d'une façon générale être interprétées et appliquées dans un esprit aussi large que possible.

Cette largeur d'interprétation doit être appliquée particulièrement aux états névropathiques ou psychopathiques causés ou déterminés par les événements de la guerre ou de la captivité même (psychasthénie des prisonniers de guerre), ainsi qu'aux cas de tuberculose à tous les degrés.

Il va de soi que les médecins de camp et les commissions médicales mixtes peuvent se trouver en présence d'une foule de cas non mentionnés parmi les exemples donnés sous chiffre II, ou de cas ne s'adaptant pas à ces exemples. Les exemples mentionnés ci-dessus ne sont donnés que comme exemples typiques; une liste analogue d'exemples d'altérations chirurgicales n'a pas été établie parce que, abstraction faite des cas incontestables par leur nature même (amputations), il est difficile de dresser une liste de types particuliers; l'expérience a démontré qu'un exposé de ces cas particuliers n'était pas sans inconvénients dans la pratique.

On résoudra tous les cas ne s'adaptant pas exactement aux exemples cités en s'inspirant de l'état d'esprit des principes directeurs ci-dessus.

3. těžký chronický alkoholismus,

4. veškeré nakažlivé nemoci v době, kdy jsou přenosné (prudké infekční nemoci, primární a sekundární příjice, trachom, malomocenství a t. d.).

III. Ustanovení všeobecná.

Podmínky svrchu uvedené mají zpravidla býti vykládány a má jich býti použito v duchu co možná nejširším.

Tohoto širšího výkladu má býti zejména použito při stavech nevropatických nebo psychopatických, způsobených nebo vyvolaných událostmi válečnými nebo samotným zajetím (psychasthenie válečných zajatců), jakož i v případech tuberkulosity všech stupňů.

Je samozřejmé, že lékařům v táborech a smíšeným lékařským komisím může býti předvedena řada případů, o kterých není učiněna zmínka v příkladech daných pod II, nebo případy, na které se nehodí tyto příklady. Příklady shora uvedené jsou dány toliko jako příklady typické; nebyl vůbec sestaven podobný seznam příkladů chirurgických změn, poněvadž odmyslí-li se již svou povahou nepochybné případy (amputace), je obtížné pořídit seznam zvláštních případů; zkušenost ukázala, že výpočet zvláštních případů není bez nevýhod v praxi.

Veškeré případy, na které se nehodí přesně příklady uvedené, bude lze rozhodnouti, bude-li dbáno ducha shora zmíněných vůdčích zásad.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU S PŘÍLOHOU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 30. SRPNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO SEDMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

MINISTR ZAHRANICNÍCH VECÍ:

Dr. K. KROFTA v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina republiky Československé byla uložena dne 12. října 1937, takže úmluva nabude pro republiku Československou podle článku 92 mezinárodní působnosti dnem 12. dubna 1938.

Úmluvou jsou vázány tyto státy:

Australie, Belgie, Bolívie, Brazílie, Bulharsko, Čína, Dánsko s Islandem, Egypt, Estonsko, Francie, Chile, Indie, Iran, Itálie, Jihoafrická Unie, Jugoslavie, Kanada, Lotyšsko, Maďarsko, Mexiko, Německo, Nizozemí, Norsko, Nový Zeeland, Palestina a Zjordánie, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Španělsko, Spojené Státy Americké, Švédsko, Švýcarsko, Turecko, Velká Británie a Severní Irsko.

Dr. Krofta v. r.

23.

Ženevská úmluva

pro zlepšení osudu raněných a nemocných v polních armádách ze dne 27. července 1929.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
NĚMECKA, SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH, RAKOUSKA, BELGIE,
BOLIVIE, BRASILIE, VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA, KANADY,
SOUSTÁTÍ AUSTRALSKÉHO, NOVÉHO ZEELANDU, UNIE JIHOAFRICKÉ,
SVOBODNÉHO STÁTU IRSKÉHO, INDIE, BULHARSKA, CHILE, ČÍNY,
KOLUMBIE, KUBY, DÁNSKA, DOMINIKY, EGYPTA, ŠPANĚLSKA, ESTON-
SKA, FINSKA, FRANCIE, ŘECKA, MAĎARSKA, ITALIE, JAPONSKA, LO-
TYŠSKA, LUCEMBURSKA, MEXIKA, NICARAGUY, NORSKA, NIZOZEM-
SKA, PERSIE, POLSKA, PORTUGALSKA, RUMUNSKA, JUGOSLAVIE,
SIAMU, ŠVÉDSKA, ŠVÝCARSKA, TURECKA, URUGUAYE A VENEZUELY
BYLA SJEDNÁNA TATO ŽENEVSKÁ ÚMLUVA:

(Překlad.)

Convention de Genève

pour l'amélioration du sort des blessés et des
malades dans les armées en campagne
du 27 juillet 1929.

LE PRÉSIDENT DU REICH ALLE-
MAND, LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-
UNIS D'AMÉRIQUE, LE PRÉSIDENT FÉ-
DÉRAL DE LA RÉPUBLIQUE D'AU-
TRICHE, SA MAJESTÉ LE ROI DES
BELGES, LE PRÉSIDENT DE LA RÉ-
PUBLIQUE DE BOLIVIE, LE PRÉSIDENT
DE LA RÉPUBLIQUE DES ÉTATS-UNIS
DU BRÉSIL, SA MAJESTÉ LE ROI DE

Ženevská úmluva

pro zlepšení osudu raněných a nemocných
v polních armádách ze dne 27. července 1929.

PRESIDENT ŘÍŠE NĚMECKÉ, PRESI-
DENT SPOJENÝCH STÁTŮ AMERIC-
KÝCH, SPOLKOVÝ PRESIDENT REPUB-
LIKY RAKOUSKÉ, JEHO VELIČENSTVO
KRÁL BELGŮ, PRESIDENT REPUBLIKY
BOLIVIJSKÉ, PRESIDENT SPOJENÝCH
STÁTŮ BRAZILSKÝCH, JEHO VELIČEN-
STVO KRÁL VELKÉ BRITÁNIE, IRSKA
A BRITSKÝCH ÚZEMÍ ZAMORSKÝCH,